

การพัฒนาการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)
สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย

นุชรินทร์ เหล่าผิง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พ.ศ. 2562

**Development of Analytical Thinking in Thai Subject based on Marzano
Approach for Early Childhood Students.**

Nudcharin Laoping

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education**

Department of Curriculum and Instruction

College of Education Science, Dhurakij Pundit University

2019

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ห้ววิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)
สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย

เสนอโดย นางสาวนุชรินทร์ เหล่าฝิง

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญธัช วิภัติภูมิประเทศ)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ไพทยา มีสตัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม่น โกศล)

วันที่ 28 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย
ชื่อผู้เขียน	นุชรินทร์ เหล่าผิง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองอม
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) 2) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับโรงเรียนสาธิตสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้อง 30 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 2) แบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ 3) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1) พัฒนาการความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับปฐมวัยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) นักเรียนทุกคนมีคะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

2) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยอยู่ในระดับดีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 และระดับพอใช้จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30

คำสำคัญ : การพัฒนาการคิดวิเคราะห์, วิชาภาษาไทย, แนวคิดของมาร์ซาโน

Thesis Title	Development of Analytical Thinking in Thai Subject based on Marzano Approach for Early Childhood Students.
Author	Nudcharin Laoping
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Anchali Thongaim
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2019

ABSTRACT

The objectives of this experimental research were 1) to develop analytical Thinking in the Thai subject based on Marzano approach for early childhood students, and 2) to investigate the learning behaviors concerning analytical Thinking in the Thai subject. The samples purposively selected were 30 early childhood students from Sarasa Witaed Saimai School, Bangkok, studying in the first semester of the academic year 2019. Research instruments were 1) the Thai lesson plans, 2) the analytical Thinking assessment, and 3) the students' learning behavior. Data were collected and analyzed by using percentages, mean scores, and standard deviation.

The findings revealed that

1) The analytical Thinking ability in the Thai subject of all early childhood students, accounted for 100%, passed the criterion score at 80%.

2) The learning behavior concerning analytical Thinking in the Thai subject of 21 students, accounted for 70%, was at a high level, and the behavior of 9 students, accounted for 30 % was at a moderate level.

Keywords: Development of analytical Thinking, Thai subject, Marzano approach

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองอม อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิจัย ที่ช่วยเหลือและสละเวลาให้คำแนะนำข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์และให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนการตรวจปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัย ทำให้งานวิทยานิพนธ์มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธัญชัช วิกิตภูมิประเทศ ประธานการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภารัตน์ แสงจันทร์ และ อาจารย์ ดร. ไพทยา มีสัจย์ กรรมการที่ได้ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการสอบครั้งนี้ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีคุณค่ายิ่งขึ้น

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพร โกมารทัต อาจารย์ ดร. ไพทยา มีสัจย์ อาจารย์สิริลักษณ์ หุ่นศรีงาม ผลพานิช ช่วยตรวจเครื่องมือและให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่องานวิจัยเล่มนี้

ขอขอบคุณคณะครูและนักเรียน โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการงานวิจัยให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวรวมถึงสามี - ลูกและกัลยาณมิตรทุกท่านที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำงานวิจัยครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะให้แก่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย

นุชรินทร์ เหล่าผิง

สารบัญ

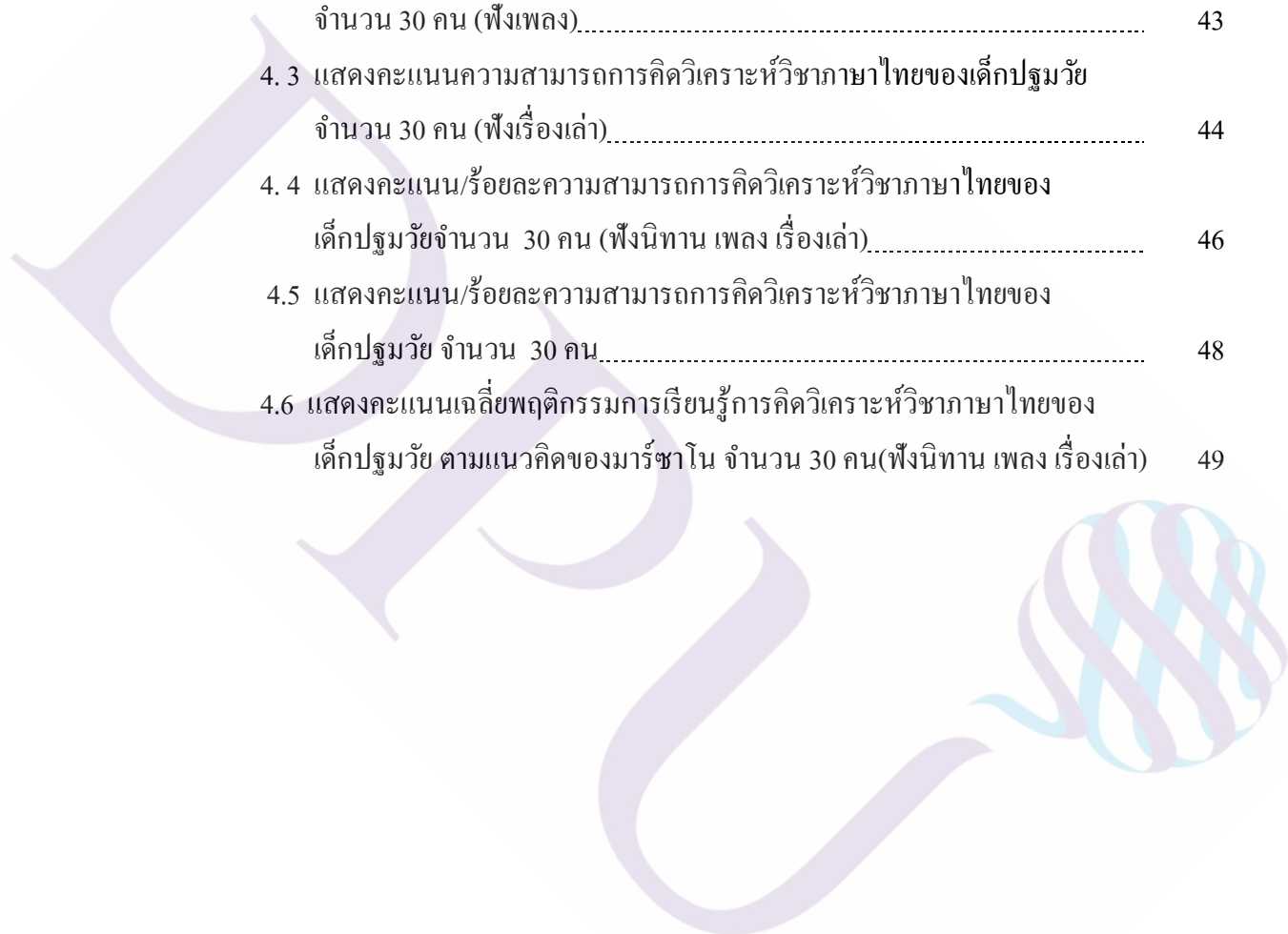
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๑
สารบัญตาราง.....	๗
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	7
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	7
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย.....	9
2.2 ทักษะการฟัง.....	13
2.3 แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์.....	15
2.4 พฤติกรรมการเรียนรู้.....	27
2.5 วิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	35
3.1 กลุ่มเป้าหมาย.....	35
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	35
3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	36
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	39
3.7 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ.....	39

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการศึกษา.....	40
4.1 ผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็ก ปฐมวัยตาม แนวคิดของมาร์ซาโน(Marzano)40.....	41
4.2 ผลการศึกษาผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของเด็กปฐมวัยตามแนวคิดของมาร์ซาโน(Marzano).....	48
4.3 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์.....	44
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	53
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	55
5.2 อภิปรายผล.....	55
5.3 ข้อค้นพบ.....	58
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	64
ประวัติผู้เขียน.....	127

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน (ฟังนิทาน).....	41
4.2 แสดงคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน (ฟังเพลง).....	43
4.3 แสดงคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน (ฟังเรื่องเล่า).....	44
4.4 แสดงคะแนน/ร้อยละความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของ เด็กปฐมวัยจำนวน 30 คน (ฟังนิทาน เพลง เรื่องเล่า).....	46
4.5 แสดงคะแนน/ร้อยละความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของ เด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน.....	48
4.6 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของ เด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน จำนวน 30 คน(ฟังนิทาน เพลง เรื่องเล่า)	49

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ปัจจุบันความก้าวหน้าด้านงานวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย เทคโนโลยีสมัยใหม่ การเตรียมคุณลักษณะเด็กไทยในศตวรรษที่ 21 และการเตรียมเด็กไทยสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนใน พ.ศ.2558 รวมทั้ง การปฏิรูปการศึกษารอบที่ 2 (พ.ศ.2552-2561) ที่เน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพใน สังคม ไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง ทำให้การศึกษาปฐมวัยต้องพัฒนาเด็กให้ เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคม มีทักษะชีวิตที่ส่งเสริมศักยภาพสูงสุดของเด็ก อันเป็นพลังการ เรียนรู้ที่จะช่วย ให้เด็กเป็นคนดี เก่ง และมีความสุข ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมไทยที่เด็ก อาศัยอยู่ การพัฒนาคุณลักษณะ ดังกล่าวจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางการคิด เนื่องจาก ความสามารถทางการคิดเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการทางสติปัญญา ที่มีความสำคัญในการพัฒนา ศักยภาพของเด็ก นอกจากนี้ความสามารถทางการคิดจะนำไปสู่พัฒนาการด้านอื่นๆ ช่วย让孩子 สามารถปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่ให้ดีขึ้นและสร้างความรู้ใหม่อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ดังที่ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556, น. 4-5) ได้กล่าวว่า การปูพื้นฐานและส่งเสริมความสามารถทางการคิดให้แก่เด็ก เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง นับตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงระดับสูง การได้รับการพัฒนาการ คิดตั้งแต่เยาว์วัยจะช่วย พัฒนาความคิดให้ก้าวหน้า ส่งผลให้สติปัญญาเฉียบแหลม เป็นคนรอบคอบ ตัดสินใจได้ถูกต้อง สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตได้ดี การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมี ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้เด็กเติบโตเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ใฝ่รู้ มีความสามารถทางการคิด การแก้ปัญหา และการตัดสินใจด้วยตนเอง แต่จากสรุปผลการประเมิน คุณภาพภายนอกสถานศึกษาระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานรอบสอง ของ สมศ. หรือสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ได้ประเมินสถาน ศึกษาระดับปฐมวัย จำนวนทั้งสิ้น 26,369 แห่ง ดังนี้สังกัด สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 430 แห่ง สังกัด กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) จำนวน 450 แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา (โรงเรียนสาธิต) จำนวน 21 แห่ง สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม

การศึกษาเอกชน จำนวน 2,000 แห่ง และ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 23,468 แห่ง พบว่า มีสถานศึกษาที่ไม่ ผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษาจำนวน 4,831 แห่ง ส่วนใหญ่เป็นสถานศึกษาขนาดเล็กตั้งอยู่นอก เมือง ส่วนใหญ่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมาตรฐานที่ต้องได้รับการ พัฒนาในด้านคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ ความสามารถในการคิด การใฝ่ ใฝ่ เรียน (สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา, 2556) สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษาที่ ส่งเสริมความสามารถทางการคิดของเด็ก ปฐมวัยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ส่วนสำคัญในการพัฒนาสติปัญญา รวมถึง พัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก คือ การมี ความสามารถในการคิด เนื่องจาก มนุษย์มีความสามารถในการคิดสิ่งต่าง ๆ การคิดเกิดขึ้นและ ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา แม้ว่าบุคคลจะตระหนักในกระบวนการคิดของตนหรือไม่ก็ตาม ความสามารถในการคิดของมนุษย์ จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล การคิดเป็นเรื่องยากเมื่อเกิดขึ้น ในบริบทซึ่งไม่มีความหมายต่อตัว ผู้คิด กระบวนการคิดจะทำงาน ได้ดีที่สุดถ้าสิ่งที่มีมนุษย์คิดนั้นมีความหมายต่อตนเอง และเป็นส่วน หนึ่งของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน มนุษย์ใช้การคิดใน การสร้างองค์ความรู้ ข้อมูล จินตนาการ ตรวจสอบทางเลือก ตัดสินใจ รวมถึงขยายผลสิ่งที่ตนรับรู้ ได้ การคิดจึงเป็นกิจกรรม ด้านสติปัญญา ซึ่งช่วยมนุษย์ในการแก้ปัญหา ตัดสินใจ และเข้าใจ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550, น.8-9) ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี ไสยวรรณ (2556) ที่ กล่าวว่า เด็กปฐมวัยควรได้รับการกระตุ้นสมองให้เกิดเครือข่ายเส้นใย สมองและจุดเชื่อมโยงต่าง ๆ เพื่อส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้และเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

กระบวนการทำงานของสมองเกิดขึ้นมากเท่าไรจะทำให้เด็กยิ่งฉลาดมากขึ้นเท่านั้น การฝึกให้สมองทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเป็น เรื่องของการคิด การคิดเป็นกระบวนการ ทำงานของสมองที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ การคิดสามารถ พัฒนาและฝึกฝนได้ ทักษะการคิด กระบวนการคิด การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ ทำเป็น คิดเป็น รักการอ่านอย่างต่อเนื่อง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัด การศึกษาไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเอง ได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้นครูผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลง บทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียน ในการแสวงหาความรู้จากสื่อ แหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูล เหล่านั้น ไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน (กระทรวงศึกษาธิการกรมวิชาการ 2545 ก, น.34) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา สำหรับเด็ก 3-6 ปี

ให้การศึกษาแก่เด็กทุกด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัย ตามความสามารถของแต่ละบุคคล(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2541, น.8) โดยเฉพาะการศึกษาระดับปฐมวัยนับว่าเป็นการศึกษาระดับรากฐานของชีวิต การเตรียมเด็กให้มีความพร้อมและพัฒนาการตามวัย และศักยภาพ จึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ที่ผู้เกี่ยวข้องจะต้องรับทราบและดำเนินการเพื่อให้เด็กได้มีสภาพเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และสามารถศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปได้อย่างมีความสุขตามความต้องการและความสนใจ อันจะทำให้เกิดความเข้มแข็งของประชากรในการพัฒนา และสืบสานวัฒนธรรมที่ดีงามของชาติต่อไปในอนาคต(กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ 2545 ก, น.1) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและองค์กรพัฒนาเด็กระหว่างประเทศที่ทุกคนเห็นว่าทุกฝ่ายได้ตระหนักถึงความสำคัญของประชากรเด็กปฐมวัย ได้ให้ความสำคัญกับศักยภาพในช่วงแรกของชีวิตมนุษย์ การพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตถึงขีดสุดศักยภาพ โดยการพัฒนาเด็กและครอบครัวอย่างเป็นองค์รวม มีการปรับกระบวนการ ในการพัฒนาเด็ก ปฏิบัติงานจริงและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เด็กปฐมวัยสมควรมิได้ทำหน้าที่รู้คิดและเรียนรู้ได้สมบูรณ์มาพร้อมกำเนิด แต่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างถูกวิธีและเป็นระบบในช่วงปฐมวัยของชีวิต ประสิทธิภาพสมองจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การกระตุ้นประสบการณ์การเรียนรู้(กระทรวงศึกษาธิการ,กรมวิชาการ 2545ข, น.12)

ทักษะการฟังเป็นทักษะสำคัญที่จำเป็น ต้องเรียนรู้ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด อ่าน เขียน ฯลฯ ทักษะการฟังที่ดีนำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิต เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำคัญของทักษะการเข้าใจสังคม เพราะจะสามารถลดความเข้าใจผิด ความขัดแย้งในการปฏิสัมพันธ์กับคน นอกจากนี้การพัฒนาทักษะการฟังส่งผลต่อการพัฒนาในด้านสติปัญญา ในแง่ของการฝึกใช้ความคิด การจับประเด็น ฝึกความจำ และฝึกฝนการจดจ่อแน่วแน่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ต้องการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ที่ผ่านมามีพบว่า คนในสังคมไทยจำนวนมาก มองว่าทักษะการฟังเป็นเรื่องที่สามารถพัฒนาขึ้นมาได้เองตามธรรมชาติจึงไม่ต้องค้นคว้าฝึกฝนมากเท่ากับทักษะการสื่อสารด้านอื่น ๆ จึงมักละเลยที่จะฝึกทักษะด้านการฟังนี้ให้กับเด็กไปอย่างน่าเสียดาย เมื่อเทียบกับทักษะในด้านการพูด อ่าน เขียน ที่ครูให้น้ำหนักความสำคัญในการฝึกฝนผู้เรียน ทั้งที่ความเป็นจริงแล้วทักษะการฟัง เป็นทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกัน โดยควรฝึกฝนตั้งแต่วัยเยาว์ เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวให้เป็นอุปนิสัยประจำตัวที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตครอบครัวและชีวิตการทำงานของผู้เรียนต่อไปในอนาคตสอนเด็กให้เป็นนักฟังที่ดีได้

การฟังอย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งที่สามารถสอนและฝึกฝนกันได้ แต่พื้นฐานสำคัญอันดับแรกสุดในการฝึกฝนดังกล่าวนี้ คือ การฝึกฝนความอดทนในการเป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วความอดทนรอคอยของเด็กในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะมีน้อยกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้น ครูจึงควร

ฝึกให้เด็กเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ฟังด้วยความอดทน โดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือถูกเรื่องอื่นดึงดูความสนใจไปเสียก่อน ภาคปฏิบัติในการฝึกฝนนั้น ครูสามารถฝึกเด็กได้โดยใช้กิจกรรมที่เรียกว่า sit time ในการกำหนดให้มีช่วงเวลาหนึ่งในแต่ละวันให้เด็กได้ตั้งใจฟังสิ่งที่ครูสอน ฝึกฟังเทปบทเรียน เทปนิทาน หรือ หนังสือเสียง เป็นต้น แต่คนในสังคมไทยจำนวนมากมองว่าทักษะการฟังเป็นเรื่องที่สามารถพัฒนาขึ้นมาได้เองตามธรรมชาติจึงไม่ต้องค้นร่นฝึกฝนมากเท่ากับทักษะการสื่อสารด้านอื่นๆ จึงมักไม่ได้รับความใส่ใจที่จะฝึกทักษะด้านการฟังนี้ให้กับเด็ก โดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-7 ปี ที่เป็นวัยที่จะพัฒนาทักษะการฟังได้อย่างรวดเร็ว ไปอย่างน่าเสียดาย เมื่อเทียบกับทักษะในด้านอื่นที่มักให้น้ำหนักความสำคัญในการฝึกฝนผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวให้เป็นอุปนิสัยประจำตัวที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตครอบครัวและชีวิตการทำงานของเด็กต่อไปในอนาคต

การที่ช่วยให้เด็กเป็นนักฟังที่ดีได้ โดยเริ่มจากครูเป็นนักฟังที่ดี ครูต้องเรียนรู้ที่จะฟังเด็ก เมื่อเด็กต้องการสื่อสารหรืออยากเล่าเรื่องให้ฟัง และไม่ควรแสดงความรำคาญไม่อยากฟังหรือฟังแบบขอไปที โดยไม่ได้สนใจในสิ่งที่เด็กต้องการสื่อสารจริงๆ การเปลี่ยนเรื่องพูดหรือคุยเรื่องอื่นแทรกขัดจังหวะ ฯลฯ รวมทั้งควรระวังพฤติกรรมของตนเองในขณะที่สื่อสารกับคนอื่นซึ่งเด็กอาจจดจำและนำไปใช้ในสิ่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมได้ รวมทั้งเรื่องที่เด็กต้องการสื่อสาร ครูไม่ควรคิดว่าเด็กจะเข้าใจเหมือนอย่างที่คุณเข้าใจ แต่ควรสื่อสารออกไปอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อให้มั่นใจว่าเด็กนั้นเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดจริงๆ สอนให้อดทนในการฟัง ครูต้องฝึกฝนความอดทนในการเป็นผู้ฟังที่ดี ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วความอดทนรอคอยของเด็กจะมีน้อยกว่าผู้ใหญ่ ดังนั้น ครูจึงควรฝึกให้เด็กเรียนรู้ที่จะเป็นผู้ฟังด้วยความอดทน โดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือถูกเรื่องอื่นดึงดูความสนใจไปเสียก่อน

การฟังนั้นเป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้ฝึกฝนตั้งแต่วัยเยาว์ โดยเฉพาะในช่วงอายุ 2-7 ปี โดยครูต้องพยายามสร้างให้เป็นนิสัย โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการฟังควบคู่กับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการพูดอย่างสอดรับกัน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ของเด็กต่อไปในอนาคต (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 25 ม.ค.2562)

ในสถานศึกษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นที่จะต้องให้เด็กได้รับการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์มากขึ้น การสอนให้คิดเป็นถือว่าเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญและถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนทุกอย่าง โดยครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสอนคิด ต้องเป็น ต้นแบบของนักคิดและต้องปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการคิดในตัวเอง และต้องมีวิธีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีนักการศึกษาได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ เช่น กฤษณา ดามาพงศ์ (2555, น.59) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า หลังได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร เด็ก ปฐมวัย

มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมประกอบอาหาร โดยหลังการจัดกิจกรรมมีค่าคะแนนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม ร้อยละ 53.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จะเห็นได้ว่าการสอนให้เด็กคิดวิเคราะห์มีความสำคัญและจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องหาแนวทางในการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยซึ่งสอดคล้องกับฉัตรมงคล สวนกัน (2555) ที่ศึกษาเรื่องพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์ด้วยเกม การศึกษาผลทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย หลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยเกม การศึกษา สูงกว่าก่อน การจัดประสบการณ์ด้วยเกมการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดกิจกรรมเป็นวิธีการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโดยการเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง (Learning by doing) เป็นแนวคิดของ John Dewey ซึ่ง สอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget) ที่เชื่อว่าพัฒนาการทางสติปัญญาเป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม โดยบุคคลปรับตัวให้อยู่ในสภาวะสมดุลด้วยการใช้กระบวนการดูดซับประสบการณ์และกระบวนการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่ การเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัส ลงมือปฏิบัติจริง ต่อมาเกิดความคิดทางรูปธรรมซึ่งเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและตามลำดับ กิจกรรมที่เด็กได้เรียนรู้ประสบการณ์ตรง ซึ่งอาจจะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย

แนวคิดการคิดวิเคราะห์ของบลูม (Bloom, 1956, p. 74) สรุปได้ว่าการคิดวิเคราะห์เป็นความสามารถในการแยกแยะเพื่อหาส่วนย่อยของเนื้อหา เหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่างๆ หาเหตุและผล เป็นการศึกษาจากข้อมูลหลักไปยังองค์ประกอบย่อย เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหา ทำความเข้าใจว่ามีโครงสร้างเป็นอย่างไร มีความสำคัญอย่างไร อะไรเป็นแกนหลัก มีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีหลักการอย่างไร การคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย 3 ลักษณะคือ วิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Element) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationship) และการวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principles)

ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาและการคิดของ เพียเจต์ (Piaget) (พรณี ช.เจนจิต 2538 อ้างอิง Piaget, 1972, pp.1-10) เชื่อว่า การพัฒนาการทางสติปัญญาของคนมีลักษณะเดียวกันในช่วงอายุเท่ากัน และแตกต่างกันในช่วงอายุต่างกัน อันเป็นผลมาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม เริ่มจากการสัมผัส การคิดอย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาสู่ความคิดที่เป็นนามธรรม โดยบุคคลพยายามปรับตัวให้เกิดสภาวะสมดุล ด้วยกระบวนการดูดซึมภาพและเหตุการณ์ต่าง ๆ เข้าไว้ในความคิดของตน และกระบวนการปรับความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งใหม่ เพียเจต์ (Piaget) จึงจัดกระบวนการทางสติปัญญาและความคิด ออกเป็น 4 ขั้น ดังนี้

1. ชั้นใช้ประสาทสัมผัส เช่น การฝึกหยิบจับสิ่งของต่าง ๆ และการฝึกการได้ยินและการมอง
2. ชั้นควบคุมอวัยวะต่าง ๆ เช่น นิสัย การจับถ่าย การเล่นเกมที่เป็นการฝึกใช้อวัยวะต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์กันภายใต้การควบคุมของสมอง
3. ชั้นคิดอย่างเป็นรูปธรรม มีการพัฒนาสมองมากขึ้น สามารถเรียนรู้และจำแนกสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมได้ แต่ยังไม่สามารถจินตนาการกับเรื่องราวที่เป็นนามธรรมได้
4. ชั้นคิดอย่างเป็นนามธรรม สามารถคิดอย่างเป็นเหตุผล และคิดในสิ่งที่ซับซ้อนเป็นนามธรรมได้มากขึ้น

แนวคิดการคิดวิเคราะห์ของมาร์ซาโน (Marzano, 2001, p. 38) สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ ซับซ้อนมากกว่าความเข้าใจ เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เหตุผล คิดอย่างลึกซึ้งและหลากหลาย มีการคิดโดยพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนและต้องมีเหตุผล สามารถระบุความเหมือนหรือความแตกต่างอย่างมีหลักการ สามารถจัดลำดับ จัดหมวดหมู่ หรือจัดประเภทของความรู้ของสิ่งต่างๆ ระบุเหตุผลของการเกิดข้อผิดพลาดของข้อมูล สามารถตีความหรือบอกหลักเกณฑ์พื้นฐานของความรู้ ระบุเจาะจง หรือสรุปอย่างมีเหตุผล จนสามารถเกิดเป็นความรู้ใหม่ได้ นำหลักการมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่โดยใช้ฐานของความรู้และคาดการณ์ผลที่ตามมาบนพื้นฐานของข้อมูล การคิดวิเคราะห์จะประกอบด้วย ความสามารถ 5 ด้าน คือ ด้านจำแนก (Matching) ด้านการจัดกลุ่ม (Classification) ด้านการสรุป (Error analysis) ด้านการประยุกต์ (Generalizing) และด้านการคาดการณ์ (Specifying)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โดยใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง โดยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า การสัมผัสประสบการณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตจริงของเด็กและจะเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัยได้นำผลการศึกษารั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับปฐมวัยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ชุดกิจกรรมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono) มีคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. นักเรียนระดับปฐมวัยที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยการคิดวิเคราะห์ ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono) มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับดี

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน
เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เนื้อหาทักษะวิชาภาษาไทย ดังนี้

1. นิทาน
2. เพลง
3. เรื่องเล่า

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น การเรียนรู้วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono)

ตัวแปรตาม 1. ความสามารถคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย

2. พฤติกรรมการเรียนรู้

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย หมายถึง การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono) เพื่อการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ซึ่งจัดเป็นแบบทดสอบจำนวน 15 เรื่องตามแผนการจัดการจัดการ จำนวน 3 แผนการเรียนรู้คือ นิทาน เพลง และเรื่องเล่า

นิทาน หมายถึง เรื่องเล่าที่มีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนาน เนื้อหาไม่ซับซ้อน อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยความรัก หรือเรื่องแปลกประหลาดผิดปกติธรรมดา ตัวละครในเรื่องก็

มีลักษณะพิเศษที่เหนือความจริง เช่น อาจเป็นคนมีลักษณะเหนือมนุษย์ เจ้าหญิง เจ้าชาย
อมมนุษย์ แม่มด นางฟ้า สัตว์ที่มีความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมต่างๆเหมือนคน

เรื่องเล่า หมายถึง การบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้น หรือประสบการณ์อย่างสั้นๆ เนื้อเรื่อง
มีลักษณะเสมือนจริง และตัวละครมีความเป็นมนุษย์ปกติทั่วไป

เพลง หมายถึง บทเพลงที่มีเนื้อหาซึ่งสามารถนำมาใช้ในการคิดวิเคราะห์ได้

การเลือกเนื้อเรื่องในแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัยทั้ง 3
ชนิด ใช้หลักการเลือกเนื้อเรื่องจากง่ายไปหายากและจากเรื่องจากใกล้ตัวไปหาเรื่อง ไกลตัว

การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หมายถึง คะแนนความสามารถของ
นักเรียนระดับปฐมวัยในการคิดวิเคราะห์จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด
ทฤษฎีการคิดวิเคราะห์ของ มาร์ซาโน และนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

1. การจำแนก
2. การจัดหมวดหมู่
3. การเชื่อมโยง
4. การสรุปความ
5. การประยุกต์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับปฐมวัยมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้น
2. ครูผู้สอนนำแนวทางการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono) ไปใช้
กับเด็กนักเรียนระดับปฐมวัยกับวิชาอื่นๆได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอ
ดังหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
- 2.2 ทักษะการฟัง
 - 2.2.1 ความหมายของทักษะการฟัง
 - 2.2.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง
- 2.3 แนวคิดและทฤษฎีงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการคิดวิเคราะห์
 - 2.3.1 แนวคิดและทฤษฎีการคิดวิเคราะห์
 - 2.3.2 ความหมายของการคิดวิเคราะห์
 - 2.3.3 แนวทางในการคิดวิเคราะห์
 - 2.3.4 ประโยชน์การคิดวิเคราะห์
 - 2.3.5 องค์ประกอบการคิดวิเคราะห์
 - 2.3.6 ลักษณะของการคิดวิเคราะห์
 - 2.3.7 กระบวนการคิดวิเคราะห์
 - 2.3.8 เทคนิคการคิดวิเคราะห์
- 2.4 พฤติกรรมการเรียนรู้
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บน
พื้นฐาน การอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการ
ของเด็กแต่ละคน ตาม ศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรม ที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความ
เอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็น
มนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

หลักการ เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้าน อย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และได้พัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท
 2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และได้วิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
 3. พัฒนาเด็กโดยมีองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของเด็กได้ดี
 4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ และมีความสุข
 5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก
- หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปีเป็นการจัดการศึกษา ในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

1. คุณลักษณะตามวัย เป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติ เมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้นๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 3-5 ปี เพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามความสามารถและศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุอาจเร็วหรือช้า กว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการพัฒนาจะเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ถ้าสังเกตพบว่าเด็กไม่มีความก้าวหน้า อย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันเวลาที่ คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ 3-5 ปี มีดังนี้ (คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ, 2546, น.27)

1. เด็กอายุ 3ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

- กระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้
- รับลูกบอลด้วยมือและลำตัว
- เดินขึ้นบันไดสลับเท้าได้
- เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้

- ใช้กรรไกรมือเดียวได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

- แสดงอารมณ์ตามความรู้สึก
- ชอบที่จะทำให้ผู้ใหญ่พอใจและได้คำชม
- กลัวการพลัดพรากจากผู้เลี้ยงดูใกล้ชิดคนน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

- รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง
- ชอบเล่นแบบคู่ขนาน (เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น)
- เล่นสมมติได้
- รู้จักรอคอย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

- สำรวจสิ่งต่างๆ ที่เหมือนกันและต่างกันได้
- บอกชื่อของตนเองได้
- ขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา
- สนทนาโต้ตอบ/เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้นๆ ได้
- สนใจนิทานและเรื่องราวต่างๆ
- ร้องเพลง ท่องคำกลอน คำคล้องจองง่ายๆ และแสดงท่าทางเลียนแบบได้
- รู้จักใช้คำถาม อะไร
- สร้างผลงานตามความคิดของตนเองอย่างง่ายๆ
- อยากรู้ อยากเห็นทุกอย่างรอบตัว

2. เด็กอายุ 4 ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

- กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้
- รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสอง
- เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้
- เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้
- ตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้
- กระฉับกระเฉงไม่ชอบอยู่เฉย

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

- แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์
- เริ่มรู้จักชื่นชมความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น
- ชอบทำทนายผู้ใหญ่
- ต้องการให้มีคนฟัง คนสนใจ

พัฒนาการด้านสังคม

- แต่งตัวได้ด้วยตนเอง ไปห้องส้วมได้เอง
- เล่นร่วมกับคนอื่นได้
- รอคอยตามลำดับก่อน-หลัง
- เก็บของเล่นเข้าที่ได้

พัฒนาการด้านสติปัญญา

- จำแนกสิ่งต่างๆ ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้
- บอกชื่อและนามสกุลของตนเองได้
- พยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองหลังจากได้รับคำชี้แนะ
- สนทนาโต้ตอบ / เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง
- รู้จักใช้คำถาม ทำไม

3. เด็กอายุ 5 ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

- กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้
- รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้ด้วยมือทั้งสอง
- เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว
- ใช้กล้ามเนื้อเล็กได้ดี เช่น ดึงกระดุม ผูกเชือกกรองเท้า ฯลฯ

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

- แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
- ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
- ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

- พบผู้ใหญ่ รู้จักไหว้ ทำความเคารพ
- รู้จักขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
- รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

- บอกความแตกต่างของกลิ่น สี เสียง รส รูปร่าง จำแนก จัดหมวดหมู่สิ่งของได้
- บอกชื่อ นามสกุล และอายุของตนเองได้
- พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและแปลกใหม่
- รู้จักใช้คำถาม ทำไม อย่างไร
- นับปากเปล่าได้ถึง 20

ระยะเวลาเรียนใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 1-3 ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

2.2 ทักษะการฟัง

2.2.1 ความหมายของทักษะการฟัง

ความหมายของการฟัง คือ การรับรู้ความหมายจากเสียงที่ได้ยิน เป็นการรับสารทางการได้ยินเป็นการเริ่มต้นของการฟัง และเป็นเพียงการกระทบกันของเสียงกับประสาทตามปกติจึงเป็นการใช้ความสามารถทางร่างกายโดยตรง ส่วนการฟังเป็นกระบวนการทำงานของสมองอีกหลายขั้นตอนต่อเนื่องจากการได้ยินเป็นความสามารถที่จะ ได้รับรู้สิ่งที่ได้ยิน ตีความและจับความสิ่งที่รับรู้นั้นเข้าใจและจดจำไว้ ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา

Krashen (1983, pp.79-89) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่าการฟังหมายถึงการให้ปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง ซึ่งมีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย ตัวอย่างเช่น วิธีการของอัทเซอร์ที่เรียกว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง (Total physical response) วิธีการนี้คือการใช้คำสั่งให้นักเรียนแสดงหรือปฏิบัติตาม นักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สอง หรือตั้งเป้าหมายจนกว่าพวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่พูดออกมา

Widdowson (1983, pp.59-60) กล่าวว่า การฟัง (Listening) หมายถึงความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคใดประโยคหนึ่ง มีความสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆ อย่างไร และเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสารและไม่สนใจต่อสิ่งที่ไม่ต้องการ

Underwood (1989, p.1) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่าหมายถึงการที่ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเพื่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟัง รวมทั้งความพยายามที่จะ เข้าใจความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารด้วยเข้าใจประโยคที่พูดว่าสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆ มีหน้าที่อย่างไร ในการสื่อสารผู้ฟังจะเลือกจำเฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟัง โดยตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

อารีย์ สุวรรณทัศน์ (2540, น. 9) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งใน การสื่อสารเพราะการฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด จะเห็นได้ว่าการสนทนา แต่ละครั้งผู้ฟังจะต้องฟังข่าวสารให้เข้าใจ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลเสีย

จิตริตัน ลดาวัลย์ (2542, น. 32) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า “การฟังนั้นต่างจากการได้ยิน ซึ่งเป็นการรับรู้อย่างหนึ่งของร่างกาย โดยอาศัยโสตประสาทเป็นเครื่องรับรู้ แต่การฟังนั้น เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการทำงานอย่างตั้งใจของระบบประสาท ซึ่งจะต้องประกอบด้วย การได้ยิน การรับรู้หรือสัญชาตญาณ การจำได้ ละความเข้าใจ หมายความว่า ในการฟังนั้นต้องมีการรับ สารและตีความหมายของสารที่ได้อินั้นด้วย การฟังจึงนับว่า เป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ผู้ฟังต้องใช้ ทักษะ ไหวพริบ และความคิดเป็นสำคัญ” กระบวนการฟัง

วรรณิ โสมประยูร (2545, น.86) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะในสังคม ของคนเรา จะใช้ทักษะการฟังประมาณ ร้อยละ 50 ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุด และใช้เวลา ในการพูด การอ่าน และการเขียนลดหลั่นลงมาตามลำดับ

นิตยา ประพฤติกิจ (2546, น.46) กล่าวว่า การฝึกให้เด็กรู้จักฟังจะช่วยให้เด็กเพิ่มพูน คำศัพท์ เรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ โครงสร้างของภาษาพูด และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่ง จะช่วยให้เด็กใช้ภาษาพูดถูกต้องยิ่งขึ้น รู้จักพูดคุยกับเพื่อนฝูง ทั้งยังกระตุ้นให้เด็กใช้จินตนาการ

สรุปได้ว่าการฟังคือปัจจัยป้อนเข้าหรือความสามารถในการรับรู้สิ่งที่ได้ฟังมีความเข้าใจ ในสิ่งนั้นๆ เมื่อผู้ฟังเข้าใจก็สามารถแสดงออกทางคำพูดได้ เพื่อให้การฟังมี ประสิทธิภาพและเข้าใจ ความหมายของผู้พูดอย่างชัดเจน ขึ้นอยู่กับผู้ฟังมีความสนใจ ความตั้งใจ มีความรู้ทางภาษา สามารถ ในการเรียบเรียง ตีความ เพื่อที่จะได้เข้าใจสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมาว่ามีความหมายอย่างไร และมี ประสบการณ์เดิมของผู้ฟังผสมผสาน จึงจะเป็นการฟังที่สมบูรณ์

2.2.2 ความสำคัญของทักษะการฟัง

การสื่อสารของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ เราใช้ทักษะการฟังมากกว่าทักษะอื่นๆ ทักษะการ ฟังเป็นทักษะที่สำคัญ อาจพัฒนาขึ้นมาได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนที่ดี ผู้ที่ได้รับการฝึกจะมีทักษะสูงกว่า ผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกเป็นอันมาก บุคคลแต่ละคนจะมีสมรรถภาพในการฟังแตกต่างกัน ทักษะการฟัง จึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะการอ่าน ดังนั้นในการเรียนการสอนของ นักเรียน จึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอเพราะเป็นฐานสำหรับการเรียนรู้ของ ทักษะด้าน อื่นๆ ดังที่ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟัง ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541, น. 100) อธิบายว่า การฟัง เป็นทักษะที่สำคัญที่สุด ที่จะนำไปสู่ทักษะอื่นๆ ต่อไป เช่น การพูด การอ่านและการเขียน ดังนั้น ครู จะต้องให้ความสำคัญและฝึ กฝนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อให้ นักเรียนเกิดทักษะใน การฟัง

ทั้งในการฟังโดยทั่วไป (Casual listening) และการฟังอย่างมีจุดหมาย (Focused listening)

สมโภชน์ พนาเวศ (2542, น. 53-54) กล่าวถึงการฟังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ สำหรับการสนทนา ไม่ว่าจะสนทนาด้วยภาษาใดก็ตามเพราะการสนทนาโดยทั่วไปต้องประกอบด้วย ผู้พูดและผู้ฟัง และประกอบด้วยกิจกรรม 2 ลักษณะคือการพูดและการฟัง ถ้าคนตั้งใจฟังคนพูดตอบ ก็สามารถเชื่อมโยงคำตอบนั้นได้อย่างดี และสามารถจดจำข้อมูลต่างๆ ที่สำคัญได้อย่างดีอีกด้วย ผู้พูดสามารถแสดงให้เห็นว่า การพูดนั้นสามารถสื่อสารไปยังผู้ฟังอย่างแท้จริงโดยการใช้สายตา ใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูด และให้โอกาสผู้ฟังได้พูดโต้ตอบ เกี่ยวกับสิ่งที่ฟังได้บ้างในบางครั้ง การฟังไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาต่างประเทศให้เข้าใจ ในการฝึกสนทนา ครูต้องเน้นความสำคัญของการฟัง ไม่ว่าจะเป็นการฟังภาษาของนักเรียนเอง หรือฟังภาษาอังกฤษการเป็นผู้ฟังที่ดีนั้น ผู้ฟังต้องสนใจด้วยว่าใครเป็นคนพูดและพูดเรื่องอะไร เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจและเพื่อแสดงบทบาทของผู้ฟังที่ดี

Doff (1991, p.198) กล่าวถึงความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่าในเรื่องการสื่อสารนั้น ผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่า สิ่งที่ผู้พูดนั้นหมายความว่าอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นนักเรียนจึงต้องฝึกทักษะการฟังให้มากๆ โดยเฉพาะในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ จะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดีและสามารถพูดได้

Rubin (1987, p.51) อธิบายว่าทักษะการฟังเป็นพื้นฐานของนักเรียน เพราะการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนนั้นเริ่มต้นจากการฟังก่อนแล้วจึงพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ภาษาในทักษะอื่นๆ หากนักเรียนมีปัญหาในการฟังแล้วอาจทำให้การเรียนรู้ล้มเหลว

สรุปได้ว่าการสื่อสารในชีวิตประจำวันการฟังนับว่ามีความสำคัญมากเพราะว่า การที่จะพูดโต้ตอบหรือแสดงความคิดเห็น ต้องฟังให้เข้าใจก่อน การฟังจึงเป็นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ของเด็กปฐมวัยอีกทั้งช่วยให้เด็กปฐมวัยเกิดประสบการณ์ต่างๆ เพื่อนำไปในการเรียนรู้และในใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวันได้

2.3 แนวคิดและทฤษฎี การคิดวิเคราะห์

2.3.1 ความหมายของทักษะการคิดวิเคราะห์

มีผู้กล่าวถึงความหมายของการคิดวิเคราะห์ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, น.251, 1071) กล่าวว่า การคิดเชิงวิเคราะห์มีความหมายว่า เป็นการใคร่ครวญ ตรikirong อย่างละเอียด รอบคอบ แยกเป็นส่วน ๆ ในเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยหาจุดเด่น จุดด้อยของเรื่องนั้น ๆ และเสนอแนะสิ่งที่เหมาะสมอย่างมีความเป็นธรรมและเป็นไปได้ ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพการคิดเชิงวิเคราะห์จึงสามารถกระทำ

ได้โดยการฝึกทักษะการคิด

วิโรจน์ นาคชาติ (2542, น.123 – 144) กล่าวว่า การวิเคราะห์และการสังเคราะห์มีลักษณะ คล้ายคลึงกับการจัดพวก แต่ละเอียดกว่า คือมีการหาความสัมพันธ์ ความเหมือน ความต่างกันของ สิ่งต่างๆ รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ อย่างแจ่มแจ้ง ตลอดถึงความสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่า ต้องการเข้าใจสิ่งนั้นในแง่ใด ส่วนการสังเคราะห์เป็นกระบวนการที่ ย้อนกลับ การสังเคราะห์คือ การนำเอาส่วนประกอบย่อย ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์มารวมกัน ซึ่งอาจทำให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ได้ การ วิเคราะห์นั้นทำให้เข้าใจธรรมชาติของส่วนประกอบแต่ละส่วนเป็นอย่างดี การคิดเชิงวิเคราะห์จึง เป็นทักษะการคิดระดับสูงที่จำเป็นต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ ที่เป็นทักษะพื้นฐานมาช่วย เช่น ทักษะการ อ่าน การเขียน และการฟัง ความสามารถในการเข้าใจนำไปสู่ความสามารถด้านการวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า ตามลำดับ

ชาติ แจ่มนุช (2545, น.54) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการ จำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งและความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริง หรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

ไสว พักขาว (2546, น.35) กล่าวว่า ให้ความหมายของ “การคิดเชิงวิเคราะห์” ไว้ว่า การคิด วิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และ หาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, น.1071) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการ จำแนก การแยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือ เหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็น จริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้ วิเคราะห์หมายถึง ใคร่ครวญ แยกออกเป็นส่วน ๆ เพื่อศึกษาให้ถ่องแท้

สุวิทย์ มูลคำ (2550, น.9) กล่าวว่า การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนก แยกแยะองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของเรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริง หรือ สิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, น.12) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็น กระบวนการ เรียนรู้ในการจำแนกแยกแยะ สิ่งที่เห็น สิ่งที่พบ สิ่งที่ได้ยิน สิ่งที่สัมผัส สิ่งที่ชิมรส หรือสิ่งที่ดมกลิ่น แล้วแยกออกด้วยความคิดถึงที่มาของสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ว่าคืออะไร

มีองค์ประกอบ เชื่อมโยงและ สัมพันธ์กันอย่างไร

นภาพร พรหมจันทร์ (2550, น.5) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการ จำแนกแยะแยะ จัดหมวดหมู่ ระบุประเด็น เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการสังเกต สนทนาแสดงความคิดเห็น

อารมณี สุวรรณपाल (2551, น.8-23) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดของเด็ก ปฐมวัยที่ จะคิดถึงส่วนประกอบย่อย แยกแยะส่วนย่อย หรือองค์ประกอบย่อยจากส่วนใหญ่ เกิดได้ จากการมีประสบการณ์เดิมในการแยกแยะ

สุคนธ์ สิ้นทพานนท์, วรรัตน์ วรรณเลิศลักษณ์ และ สิ้นทพานนท์. (2551, น.13-14) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดที่สามารถจำแนกแยกแยะข้อมูลหรือวัตถุสิ่งของต่าง ๆ หรือ เรื่องราว เหตุการณ์ออกเป็น ส่วนย่อยตามหลักการหรือเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อค้นหาความจริงหรือ ความสำคัญที่แฝงอยู่หรือปรากฏอยู่จน ได้ความคิดที่จะนำไปสู่ข้อสรุปและการนำไปประยุกต์ใช้

Good (1973, p.680; อ้างถึงในปรีชาวาท น้อยคล้าย, 2553, น.11) ให้ความหมายของการ คิดวิเคราะห์ หมายถึง การคิดอย่างรอบคอบ ตามหลักการประเมินและมีหลักฐานอ้างอิงเพื่อหา ข้อสรุปที่น่าจะเป็นไปได้ ตลอดจนพิจารณาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและใช้กระบวนการ ตรรกวิทยาได้อย่างถูกต้องสมเหตุผล

สุมาลี หมวดยุส (2554, น.25) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์นั้นมีความจำเป็นต่อการ ดำเนิน ชีวิตประจำวันของคนเราอย่างมาก การคิดเชิงวิเคราะห์เป็นทักษะการคิดที่สามารถพัฒนาได้ ตั้งแต่ วัยเด็กเล็ก และให้คงทนจนถึงระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้ นักเรียนสามารถคิดได้ด้วยตัวเอง และเกิด ความสำเร็จในการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ที่ดีต้องเป็นเรื่องของการรู้จักคิด ผู้วิจัยสนใจ พัฒนา กิจกรรมในหลักสูตรเสริม โดยมีจุดมุ่งหมายพัฒนาให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ซึ่ง ไม่ได้มุ่งเน้นในหลักสูตรปกติ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดเป็น เรียนรู้เป็น สามารถคาดคะเน ให้ เหตุผล ตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ จากข้อมูลที่ได้รับ การพินิจวิเคราะห์ว่า ข้อมูลใดเป็น ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นความจริงในบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความสุข

2.3.2 แนวทางการพัฒนาการส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการส่งเสริมทักษะการคิด วิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัย ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2542, น.3-4; อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2551, น.306) กล่าวว่า ความสามารถในการคิดเชิงวิเคราะห์ พัฒนาให้เกิดขึ้นได้โดยการฝึกให้ผู้เรียนสืบค้น ข้อเท็จจริง เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง โดยการตีความ การจำแนกแยกแยะ และการทำ ความเข้าใจ กับองค์ประกอบของสิ่งนั้นและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กันรวมทั้งเชื่อมโยง

ความสัมพันธ์เชิง เหตุผลที่ไม่ขัดแย้งกันระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้นด้วยเหตุผลที่หนักแน่น น่าเชื่อถือ

กุลา ตันติผลาชีวะ (2545, น.39) กล่าวว่า การสอนให้เด็กปฐมวัยคิดเป็นไม่ใช่การบอกเด็ก ให้ทำตามคำสั่งของครู แต่การสอนเด็กปฐมวัยคือการแนะแนวทางและอำนวยความสะดวกให้แก่ เด็กเพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ครูจัดให้ การจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมใช้เป็นตัวกระตุ้นให้เกิด การอยากเรียนรู้ นอกจากนี้ครูต้องมีอุปกรณ์และกิจกรรมให้ทำท่าย โดยครูสังเกตเด็กอย่าง เข้าใจ และกระตุ้นให้เด็กคิดเพิ่มสิ่งที่ทำท่าย ที่จะทำให้เด็กเกิดการคิดก้าวไกล วิธีสอนให้เด็กปฐมวัยคิด ที่สำคัญอยู่ที่ครูต้องสามารถจับประเด็นปัญหาการคิดของเด็กให้ได้ แล้วกระตุ้นด้วยคำถามขยาย ความคิดคือถามว่าทำไม เพราะอะไร คำถามที่ครูใช้ถามเด็กควรเป็นคำถามปลายเปิดที่เด็กสามารถ คิดตอบได้อย่างหลากหลาย อย่าใช้คำถามปลายปิด เพราะอาจจะเป็นการเน้นความจำ อย่างเดียว

จากการศึกษาสรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ เป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้จาก ประสบการณ์ อันหลากหลายและบรรยากาศการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียน กิจกรรมที่จัดจะอยู่ในรูปแบบการตั้ง คำถาม การสังเกต การสืบสวน การทำนาย และเนื่องจากการคิดวิเคราะห์เป็นทักษะ การคิดระดับสูง จึงต้องอาศัยเทคนิคการสอนในการพัฒนาการคิด พัฒนาให้เกิดขึ้นได้โดยการฝึกให้ ผู้เรียนสืบค้น ข้อเท็จจริงจากประสบการณ์อันหลากหลาย โดยการตีความ การจำแนกแยกแยะ การ ทำความเข้าใจ องค์ประกอบต่าง ๆ การตั้งคำถาม การสังเกต การทดลอง การสืบค้น และการทำนาย ซึ่งต้องอาศัย เทคนิคการสอนในการพัฒนาการคิด

2.3.3 ประโยชน์ของทักษะการคิดวิเคราะห์

นักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ดังนี้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549, น. 32-46) กล่าวถึงประโยชน์ของการคิดวิเคราะห์ ดังนี้ การคิดวิเคราะห์ช่วยส่งเสริมความฉลาดทางสติปัญญา ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกต ความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏ สืบค้นและพิจารณาความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏและไม่ ค่วน สรุปไปตามอารมณ์ความรู้สึกหรืออคติ แต่สืบค้นตามหลักเหตุผลและข้อมูลที่เป็นจริงโดยการ พิจารณาเหตุและปัจจัยเฉพาะในแต่ละกรณี การคิดวิเคราะห์ช่วยให้ความคิดสร้างสรรค์ สมเหตุสมผล อยู่บนฐานของตรรกะและความน่าจะเป็นไปได้ โดยสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานที่มี วิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ของสถานการณ์ได้สมเหตุสมผลมากกว่า การคิดวิเคราะห์ เป็นพื้นฐาน การคิดในมิติอื่น ๆ ช่วยวินิจฉัยแยกแยะสิ่งที่จริงออกจากสิ่งที่ไม่จริง สิ่งที่มีจริงออกจากสิ่งที่ไม่จริง สิ่งที่น่าจะเป็นออกจากสิ่งที่จะต้องเป็น การคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับการจำแนกแยกแยะ องค์ประกอบต่าง ๆ และการทำความเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้น ทำให้สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้ว่ามี

องค์ประกอบอะไรบ้าง เพราะสาเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ตรงกับประเด็นปัญหา และช่วยให้เราได้ข้อมูลเป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ประโยชน์ สามารถประเมินสถานการณ์และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้แม่นยำ

กฤษณา คามาพงศ์ (2555, น.16) กล่าวถึงประโยชน์การคิดวิเคราะห์ ดังนี้ การคิดวิเคราะห์ จะช่วยให้สำรวจความสมเหตุสมผลของข้อมูลที่เป็นจริง ไม่ด่วนสรุปสิ่งใดอย่างง่าย ๆ แต่สื่อสารตามความเป็นจริง พิจารณาเหตุผลและปัจจัยเฉพาะในแต่ละกรณีได้ ช่วยขุดค้นสาระของความประทับใจครั้งแรก คาดการณ์ความน่าจะเป็นได้อย่างสมเหตุสมผล วินิจฉัยข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ส่วนบุคคล ทำให้รู้สาเหตุของปัญหาช่วยให้แก้ปัญหาได้ตรงประเด็น สามารถประเมินสถานการณ์และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้แม่นยำและสมจริงสมจัง ทำให้ได้ข้อมูลเป็นฐานความรู้ในการนำไปใช้ประโยชน์ เป็นคนช่างสังเกต สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่จินตนาการขึ้นกับการนำไปใช้ สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ มากมายก่อนที่จะนำมาใช้จริง ได้ผ่านการวิเคราะห์ว่าใช้การได้ทั้งสิ้น การคิดวิเคราะห์จึงเป็นพื้นฐานการคิดในมิติอื่น จากการศึกษาสรุปได้ว่า ประโยชน์การคิดวิเคราะห์ช่วยส่งเสริมความฉลาดทางสติปัญญา ช่วยพัฒนาความเป็นคนช่างสังเกตความแตกต่างของสิ่งที่ปรากฏ สำรวจและพิจารณาความ สมเหตุสมผลของข้อมูลที่ปรากฏ และไม่ด่วนสรุปไปตามอารมณ์ความรู้สึกหรืออคติ แต่สืบค้นตาม หลักเหตุผลและข้อมูลที่เป็นจริง โดยการพิจารณาเหตุและปัจจัยเฉพาะในแต่ละกรณี การคิด วิเคราะห์ช่วยให้ความคิดสร้างสรรค์ สมเหตุสมผล อยู่บนฐานของตรรกะและความน่าจะเป็นไปได้ โดยสามารถใช้ข้อมูลพื้นฐานที่มีวิเคราะห์ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ จะช่วยให้สำรวจความสมเหตุสมผล ของข้อมูลที่เป็นจริง ไม่ด่วนสรุปสิ่งใดอย่างง่าย ๆ แต่สื่อสารตามความเป็นจริงพิจารณาเหตุผลและ ปัจจัยเฉพาะในแต่ละกรณีได้ ช่วยขุดค้นสาระของความประทับใจครั้งแรก คาดการณ์ความน่าจะเป็นได้อย่างสมเหตุสมผล วินิจฉัยข้อเท็จจริงจากประสบการณ์ส่วนบุคคล ทำให้รู้สาเหตุของปัญหา ช่วยให้แก้ปัญหาได้ตรงประเด็น สามารถประเมินสถานการณ์และตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ

2.3.4 องค์ประกอบของทักษะการคิดวิเคราะห์

มีผู้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

ทิสนา เขมมณี และคณะ (2544, น.118 - 140) กล่าวไว้ว่า ทักษะการคิด ความสามารถย่อยๆ ในการคิดลักษณะต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการคิดที่สลับซับซ้อน ทักษะการคิดอาจ จัดประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. ทักษะการคิดพื้นฐาน (Basic skills) หมายถึง ทักษะการคิดที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นต่อการ คิดในระดับที่สูงขึ้นหรือซับซ้อนขึ้น แบ่งได้ 2 ส่วน คือ

1.1 ทักษะการสื่อความหมาย (Communication skills) หมายถึง ทักษะการรับสารที่แสดงถึงความคิดของผู้อื่นเข้ามาเพื่อรับรู้ ตีความ/จดจำ และเมื่อต้องการที่จะระลึก เพื่อนำมาเรียบเรียงและถ่ายทอดความคิดของตนให้กับผู้อื่น

1.2 ทักษะการคิดที่เป็นแกนหรือทักษะการคิดทั่วไป (Core or General thinking skills) หมายถึง ทักษะการคิดที่จำเป็นต้องใช้อยู่เสมอในการดำรงชีวิตประจำวันและเป็นพื้นฐานของการคิดขั้นสูงที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งคนเราจำเป็นต้องใช้ในการเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่างๆ ประกอบด้วย ด้วยทักษะย่อยที่สำคัญ เช่น การสังเกต การสำรวจ การตั้งคำถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การระบุ การจำแนกแยกแยะ การจัดลำดับ การเปรียบเทียบ การสรุปอ้างอิง การแปล การตีความ การเชื่อมโยง การขยายความ การให้เหตุผล การสรุปย่อ

2. ทักษะการคิดขั้นสูงหรือทักษะการคิดที่ซับซ้อน (Higher-ordered/More complicated Thinking skills) หมายถึง ทักษะการคิดที่มีขั้นตอนหลายขั้นตอนและต้องอาศัยทักษะการสื่อความหมายและทักษะการคิดที่เป็นแกนหลายๆ ทักษะในแต่ละขั้น โดยทักษะการคิดขั้นสูงจะพัฒนาได้เมื่อเด็กได้พัฒนาทักษะการคิดพื้นฐานจนจะมีความชำนาญพอสมควรแล้ว

ปิยาพร ขาวสะอาด (2548, น.36) จากการรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ พบว่า นักการศึกษาส่วนใหญ่ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้กล่าวถึงการคิดวิเคราะห์ในแนวเดียวกัน

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2546, น.26 -30) ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการคิดวิเคราะห์ ว่าประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 4 ประการคือ

1. ความสามารถในการตีความ ซึ่งอาจเป็นการตีความจากความรู้ การตีความจากประสบการณ์ หรือการตีความจากข้อเขียนหรือข้อมูล

2. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์ ซึ่งความรู้ในเรื่อง จะเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้การวิเคราะห์สมเหตุสมผล และใช้ในการกำหนดขอบเขตของการวิเคราะห์

3. ความช่างสังเกต ช่างสงสัย และช่างซักถาม โดยขอบเขตการตั้งคำถามเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์จะใช้คำถาม คือใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร เพราะเหตุใดและอย่างไร ซึ่งสามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสม

4. ความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ได้แก่ สาเหตุ ผลลัพธ์ ความเชื่อมโยงของประเด็นต่างๆ ตลอดจนองค์ประกอบ และวิธีการ เป็นต้น

กัญญา สิริพิศุภเศรษฐ์ (2548, น.8) กล่าวว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. ความสามารถในการจำแนกแยกแยะ หมายถึง การพินิจ พิเคราะห์ และแยกแยะเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

2. ความสามารถในการเปรียบเทียบ หมายถึง การเทียบเคียงเรื่องราว เหตุการณ์ หรือ สิ่งต่าง ๆ ให้เห็นลักษณะที่เหมือนกันและแตกต่างกัน

3. ความสามารถในการเห็นความสัมพันธ์ หมายถึง การบอกความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล หรือความแตกต่างของเรื่องราว เหตุการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

4. ความสามารถในการให้เหตุผล หมายถึง การบอกเหตุผลหรือผลของเรื่องราว เหตุการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจนสรุปความ การเห็นความสัมพันธ์

รัตนา สิงห์กุล (2550, น.6-7) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นทักษะที่เป็นพื้นฐานการคิด ในระดับสูงหรือซับซ้อน ประกอบด้วย ทักษะการสังเกต หมายถึง ความสามารถในการใช้ประสาทสัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน สัมผัสโดยตรงกับวัตถุหรือเหตุการณ์ รับรู้ ข้อมูลหรือรายละเอียดของสิ่งนั้น และสามารถระบุหรือบอกคุณสมบัติ คุณลักษณะ องค์ประกอบ หรือโครงสร้างรายละเอียดที่ชัดเจน ของสิ่งนั้นหรือเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ โดยไม่แสดงออกถึง ข้อคิดเห็นของผู้สังเกต ทักษะการเปรียบเทียบ หมายถึง ความสามารถในการระบุสิ่งของ เหตุการณ์ ข่าวสาร เรื่องราวว่าคล้ายหรือต่างกันอย่างไร ตามลักษณะ รูปร่าง รูปทรง สี ขนาด นำหนัก จำนวน ความสูง ความยาว รสชาติ กลิ่น หรือคุณลักษณะเฉพาะของสิ่งนั้น ๆ ทักษะการจัดประเภท หมายถึง ความสามารถในการจัดแยกวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว ข่าวสารเหตุการณ์ โดยอาศัย ลักษณะร่วมและคุณสมบัติที่แตกต่างกัน เช่น ลักษณะ รูปร่าง สี ขนาด นำหนัก จำนวน ความสูง ความยาว รสชาติ กลิ่น จัดให้เข้าพวกเดียวกันโดยอาศัยหลักเกณฑ์อย่างใด อย่างหนึ่ง ทักษะการคิดละเอียดละออ หมายถึง ความสามารถในการบอก พิจารณาสิ่งต่าง ๆ ด้วย ความละเอียด รอบคอบ คิดถึงสิ่งที่คนอื่น ๆ ทั่วไปอาจมองข้ามไปของวัตถุ สิ่งของ ข่าวสาร เหตุการณ์ เรื่องราว ให้ละเอียด และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ (2550, น.23) ได้จำแนกการคิดวิเคราะห์เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้ การวิเคราะห์ ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบที่สำคัญของสิ่งของหรือเรื่องราวต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ส่วนประกอบของพืช สัตว์ ข้าว ข้อความ หรือเหตุการณ์ ตัวอย่างคำถามการวิเคราะห์ ส่วนประกอบ มีดังนี้

1. ส่วนประกอบของพืชมีอะไรบ้าง
2. อะไรเป็นสาเหตุสำคัญของการระบาดของไข้หวัดนกในประเทศไทย
3. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษาศึกษาพวกเขาด้วยกัน
4. องค์ประกอบสำคัญของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มีอะไรบ้าง
5. สาเหตุสำคัญของการปฏิรูปการเรียนรู้คืออะไร การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ ส่วนสำคัญ ต่าง ๆ โดยการระบุความสัมพันธ์

ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล หรือความแตกต่าง ระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างคำถามการคิดวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ดังนี้

1. การที่ครอบครัวมีปัญหา ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนอย่างไรบ้าง
2. การเกิดภัยธรรมชาติมีส่วนสัมพันธ์กับระบบนิเวศอย่างไรบ้าง
3. ครูไม่ยอมรับการปรับเปลี่ยนการสอน ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร
4. รัฐบาลประกาศชัยชนะของสงครามยาบ้า ส่งผลดีต่อสังคมไทยอย่างไร
5. การพัฒนาประเทศกับการศึกษา มีความสัมพันธ์กันอย่างไร การวิเคราะห์หลักการ

เป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์สำคัญในเรื่อง นั้น ๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด เช่น การให้ผู้เรียนค้นหาหลักการของเรื่องการระบุ จุดประสงค์ของผู้เรียน ประเด็นสำคัญของเรื่อง เทคนิคที่ใช้ในการจูงใจผู้อ่าน และรูปแบบของภาษา ที่ใช้ ตัวอย่าง คำถามการวิเคราะห์หลักการ

1. หลักการสำคัญของศาสนาพุทธ ได้แก่อะไร
2. หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่อะไร
3. หลักการสำคัญของการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ได้แก่อะไร
4. หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่อะไร
5. หลักการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ประกอบด้วย

อะไรบ้าง

Bloom (1956, pp.201-207; อ้างถึงใน กฤษณา ดามาพงศ์, 2555, น.20) ได้กล่าวถึงทักษะการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

1. การคิดวิเคราะห์ความสำคัญเนื้อหาของสิ่งต่าง ๆ (Analysis of element) เป็นความสามารถในการแยกแยะได้ว่า สิ่งใดจำเป็น สิ่งใดสำคัญ สิ่งใดมีบทบาทมากที่สุด ประกอบด้วย

- 1.1 วิเคราะห์ชนิด
- 1.2 วิเคราะห์สิ่งสำคัญ
- 1.3 วิเคราะห์เลขศูนย์

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of relationship) เป็นการค้นหา ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ว่ามีอะไรสัมพันธ์เชื่อมโยงกันอย่างไร สัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด สอดคล้องหรือขัดแย้งกันได้แก่

- 2.1 วิเคราะห์ชนิดของความสัมพันธ์
- 2.2 วิเคราะห์ขนาดของความสัมพันธ์
- 2.3 วิเคราะห์ขั้นตอนความสัมพันธ์

2.4 วิเคราะห์จุดประสงค์และวิธีการ

2.5 วิเคราะห์สาเหตุและผล

2.6 วิเคราะห์แบบความสัมพันธ์ในรูปแบบอุปมา อุปมัย

3. การคิดวิเคราะห์เชิงหลักการ (Analysis of organizational principles) หมายถึง การค้นหาโครงสร้าง ระบบ เรื่องราว สิ่งของและการทำงานต่าง ๆ ประกอบด้วย

3.1 วิเคราะห์โครงสร้าง

3.2 วิเคราะห์หลักการ

Marzano (2001; อ้างถึงใน กฤษณา ดามาพงศ์, 2555, น.20) กล่าวว่า ทักษะ การคิดวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. ทักษะการจำแนก หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะส่วนย่อยต่าง ๆ ทั้ง เหตุการณ์เรื่องราว สิ่งของออกเป็นส่วนย่อย ๆ ให้เข้าใจง่ายอย่างมีหลักเกณฑ์สามารถบอกรายละเอียดของสิ่งต่าง ๆ ได้

2. ทักษะการจัดหมวดหมู่ หมายถึง ความสามารถในการจัดประเภท จัดลำดับ จัด กลุ่มของสิ่งของลักษณะคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน โดยยึดโครงสร้างลักษณะหรือคุณสมบัติที่เป็นประเภทเดียวกัน

3. ทักษะการเชื่อมโยง หมายถึง ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของ ข้อมูลต่าง ๆ ว่าสัมพันธ์กันอย่างไร

4. ทักษะการสรุปความ หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นและสรุปผลจาก สิ่งที่กำหนด

5. การประยุกต์ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้หลักการและทฤษฎีมาใช้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถคาดการณ์ กะประมาณ พยากรณ์ ขยายความ คาดเดาสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต

2.3.6 ลักษณะการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ (2550, น.23-24) จำแนกลักษณะการคิดวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การคิดวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นความสามารถในการหาส่วนประกอบที่สำคัญของ สิ่งของหรือเรื่องราวต่างๆ เช่นการคิดวิเคราะห์ส่วนประกอบของพืช สัตว์ ข้าว ข้อความ หรือเหตุการณ์ เป็นต้น

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการหาความสัมพันธ์ของส่วนต่างๆ โดยการระบุ ความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผลหรือความแตกต่าง ระหว่าง

ชั้นโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง

3. การวิเคราะห์หลักการเป็นความสามารถในการหาหลักความสัมพันธ์ส่วนลำดับในเรื่องนั้นๆ ว่าสัมพันธ์กันอยู่โดยอาศัยหลักการใด เช่นการให้ผู้เรียนค้นหาหลักการของเรื่อง การระบุจุดประสงค์ของผู้เรียน ประเด็นสำคัญของเรื่อง เทคนิค ที่ใช้ในการจูงใจผู้อ่านและรูปแบบของภาษาที่ใช้ เป็นต้น

สรุป ลักษณะของการคิดวิเคราะห์ทั้ง 3 ลักษณะ เป็นลักษณะที่แยกเป็นหลายๆให้เห็นถึงความชัดเจนในการคิดวิเคราะห์ของเรื่องราวต่างๆ

2.3.7 กระบวนการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ (2550, น.19) แบ่งกระบวนการคิดวิเคราะห์เอาไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของ เรื่องราว หรือ เหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อเป็นต้นเรื่องที่จะใช้วิเคราะห์ เช่น พืช สัตว์ หิน ดิน รูปภาพ บทความ เรื่องราว เหตุการณ์หรือสถานการณ์จากข่าว ของจริงหรือสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 กำหนดปัญหาหรือวัตถุประสงค์ เป็นการกำหนดประเด็นข้อสงสัยจากปัญหาของสิ่งที่ต้องการวิเคราะห์ ซึ่งอาจกำหนดเป็นคำถามหรือเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์เพื่อค้นหาความจริง สาเหตุ หรือความสำคัญ เช่น ภาพนี้ บทความนี้ ต้องการสื่อหรือบอกอะไรที่สำคัญที่สุด

ขั้นที่ 3 กำหนดหลักการหรือกฎเกณฑ์ เป็นการกำหนดข้อกำหนดสำหรับใช้แยกส่วนประกอบของสิ่งที่กำหนดให้ เช่น เกณฑ์ในการจำแนกสิ่งที่มีความเหมือนกันหรือแตกต่างกัน หลักเกณฑ์ในการหาลักษณะความสัมพันธ์เชิงเหตุผลอาจเป็นลักษณะความสัมพันธ์ ที่มีความคล้ายคลึงกันหรือขัดแย้งกัน

ขั้นที่ 4 พิจารณาแยกแยะ เป็นการพินิจ พิจารณาทำการแยกแยะกระจายสิ่งที่กำหนดให้ออกเป็นส่วนย่อย ๆ โดยอาจใช้เทคนิคคำถาม 5 W 1 H ประกอบด้วย What (อะไร) Where (ที่ไหน) When (เมื่อไหร่) Why (ทำไม) Who (ใคร) และ How (อย่างไร)

ขั้นที่ 5 สรุปคำตอบ เป็นการรวบรวมประเด็นที่สำคัญเพื่อหาข้อสรุปเป็นคำตอบหรือตอบปัญหาของสิ่งที่กำหนด

สรุปได้ว่า กระบวนการคิดวิเคราะห์ มี 5 ขั้นตอน ซึ่งจะส่งผลให้เด็กได้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์

2.3.8 เทคนิคการคิดวิเคราะห์

สุวิทย์ มูลคำ (2550, น.21-22) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ เป็นการคิดโดยใช้สมองซีกซ้ายเป็นหลัก เป็นการคิดเชิงลึก คิดอย่างละเอียด จากเหตุไปสู่ผล ตลอดจนการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล ความแตกต่างระหว่างข้อโต้แย้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง เทคนิคการคิดวิเคราะห์อย่างง่ายที่นิยมใช้ คือ 5W 1H รายละเอียดมีดังนี้

3.8.1 What (อะไร) ปัญหาหรือสาเหตุที่เกิดขึ้น

- เกิดอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้
- มีอะไรเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้
- หลักฐานที่สำคัญที่สุด คือ อะไร
- สาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์นี้ คืออะไร

3.8.2 Where (ที่ไหน) สถานที่หรือตำแหน่งที่เกิดเหตุ

- เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน
- เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นที่ใดมากที่สุด

3.8.3 When (เมื่อไร) เวลาที่เหตุการณ์นั้น ได้เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้น

- เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นเมื่อไร
- เวลาใดบ้างที่สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้

3.8.4 Why (ทำไม) สาเหตุหรือมูลเหตุที่ทำให้เกิดขึ้น

- เหตุใดต้องเป็นคนนี้ เป็นเวลานี้ เป็นสถานที่นี้
- เพราะเหตุใดเหตุการณ์นี้จึงเกิดขึ้น
- ทำไมจึงเกิดเรื่องนี้

3.8.5 Who (ใคร) บุคคลสำคัญเป็นตัวประกอบหรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบ

- ใครอยู่ในเหตุการณ์บ้าง
- ใครน่าจะเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นี้บ้าง
- ใครน่าจะเป็นคนที่ทำให้สถานการณ์นี้เกิดมากที่สุด
- เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใครได้ประโยชน์ใครเสียประโยชน์

3.8.6 How (อย่างไร) รายละเอียดของสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือกำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความเป็นไปได้ในลักษณะใด

- เขาทำสิ่งนี้ได้อย่างไร
- ถ้าดับเหตุการณ์ดูว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร

- มีหลักในการพิจารณาคนได้อย่างไร

Bruner (อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว้ตระกูล, 2554, น.214-215) เห็นด้วยกับ เพียเจต์ (Piaget) ที่เชื่อว่า คนเรามีโครงสร้างสติปัญญาตั้งแต่เกิด ในวัยทารกโครงสร้างสติปัญญายังไม่ ซับซ้อน เพราะยังไม่พัฒนา ต่อเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมจะทำให้โครงสร้างสติปัญญา มีการ ขยายและ ซับซ้อนขึ้น ผู้เรียนสามารถควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองได้ และเป็นผู้ริเริ่ม หรือ ลงมือ กระทำ หน้าที่ของโรงเรียนคือการช่วยเหลือการขยายของโครงสร้างสติปัญญาของนักเรียน โดย จัด สิ่งแวดล้อมให้เอื้อการเรียนรู้ โดยการค้นพบให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ตามขั้นพัฒนาการเขาว่าปัญญา ของตน ข้อสำคัญคือครูต้องให้นักเรียนเป็นผู้กระทำ หรือเป็นผู้แก้ปัญหาเอง

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า ความสามารถทางความคิดของเด็กเป็นไปตามลำดับ ขั้นตอนขึ้นอยู่กับวัยของเด็ก มีความคิดที่ตามระดับขั้นที่แตกต่างกันจากการจัดประสบการณ์และ การได้รับการกระตุ้นที่เหมาะสม โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จากทักษะการคิด ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ไปสู่การคิดระดับสูง

จากการศึกษา ทฤษฎีการคิดวิเคราะห์ของ บลูม,เพียเจต์,มาร์ซาโน ผู้วิจัยได้ทำการ วิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

ทฤษฎีการคิดวิเคราะห์			ผลการสังเคราะห์
บลูม(Bloom)	เพียเจต์(Piaget)	มาร์ซาโน(Marzano)	
วิเคราะห์ความสำคัญ	การใช้ประสาทสัมผัส	ทักษะการจำแนก	ทักษะการจำแนก
วิเคราะห์ความสัมพันธ์	การควบคุมอวัยวะต่างๆ	ทักษะการจัดหมวดหมู่	ทักษะการจัดหมวดหมู่
วิเคราะห์หลักการ	การคิดอย่างรูปธรรม	ทักษะการเชื่อมโยง	ทักษะการเชื่อมโยง
	การคิดอย่างนามธรรม	ทักษะการสรุปความ	ทักษะการสรุปความ
		ทักษะการประยุกต์	ทักษะการประยุกต์

สรุปผู้วิจัยได้สร้างแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการคิด วิเคราะห์เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยซึ่งเป็นแนวคิดของมาร์ซาโน คือ (1) ทักษะการ จำแนก (2) ทักษะการจัดหมวดหมู่ (3) ทักษะเชื่อมโยง (4) ทักษะสรุปความ(5) ทักษะการประยุกต์ ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับวัยผู้วิจัยจึงสร้าง แบบชุดฝึกกิจกรรม โดยเรียงลำดับจากเนื้อหาจาก ง่าย- ยาก จากรูปธรรมเป็นนามธรรม จากส่วนใกล้ตัวไปไกลตัว เป็นต้น

2.4 พฤติกรรมการเรียนรู้

2.4.1 ความหมายของพฤติกรรมการตั้งใจเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของคำว่าพฤติกรรม คือ การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิด ความรู้สึก เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า เช่น สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมของมนุษย์ การศึกษาคว่มุ่งสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดย ลด ละ เลิก พฤติกรรมที่สร้างปัญหาให้สังคม ซึ่งสามารถแบ่งพฤติกรรมได้ออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. พฤติกรรมภายใน เป็น พฤติกรรมที่อยู่ภายในจิตใจตนเอง ยากที่ผู้อื่นจะรู้ได้ถ้าไม่มีการแสดงพฤติกรรมออกมาให้ปรากฏ เช่น การคิด การเข้าใจ การตัดสินใจ เป็นต้น
2. พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกมาแล้วผู้อื่นสามารถสังเกตได้ เช่น การเดิน ยืน พุด เป็นต้น

ฮอลตัน (ทิวอล แก้วม, 2551, น. 11 ; อ้างอิงจาก Halton, 1964, pp.20-25) อธิบายความตั้งใจเรียนคือความจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลมีสมาธิ ซึ่งการเรียนวิชาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความตั้งใจ

วิทเทกเคอร์ (สุกัญญา แยมยิ้ม 2541, น. 7 อ้างอิงจาก Whittaker, 1966) อธิบายความตั้งใจคือจุดรวมของการรับรู้ (perception) ซึ่งกำหนดขึ้นในบางกรณีโดยลักษณะของผู้รับรู้อย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ในลักษณะของสิ่งเร้า (Stimulus) ความตั้งใจมีความสัมพันธ์กับฝ่ายรับรู้และสิ่งเร้า สิ่งเร้าจะก่อให้เกิดความตั้งใจแก่ผู้รับรู้ได้ต่อเมื่อสิ่งเร้านั้นมีการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนขนาดหรือเกิดขึ้นซ้ำๆ กันสิ่งเร้าที่ผิดปกติก็จะกระตุ้นความตั้งใจของผู้รับรู้ด้วย ขณะที่ตัวผู้รับเองก็จะมีตัวประกอบที่จะช่วยเสริมให้เกิดความตั้งใจได้

Lahaderne (1968, pp. 320-324) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการตั้งใจ เรียนว่า หมายถึง ความสนใจและมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ จดจ่อต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน มีพฤติกรรมสนใจฟังครูอธิบาย มองกระดาน มองอุปกรณ์ ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียน เข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนที่ครูมอบหมายและให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในกิจกรรมการเรียน

เกลียว บุญเนียร (2531, น. 13) ได้อธิบายพฤติกรรมการเรียนว่า เป็นการแสดงออกตามธรรมชาติทางร่างกายและจิตใจของมนุษย์ทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นพฤติกรรมในชั้นเรียน โดยมีนักเรียนเป็นผู้แสดงออก

ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์ (2534, น. 19-29) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการตั้งใจเรียน หมายถึง ความสนใจ การมีสมาธิ มีจิตใจจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในห้องเรียน ได้แก่การแสดง ความสนใจเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน การร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด

นัทธ อัสภรณ์ (2545) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมการตั้งใจเรียนว่า หมายถึง การกระทำของผู้เรียนในลักษณะต่างๆ ที่แสดงออกมาในขณะที่เรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น กล้าพูด กล้าคิด กล้าทำ การแสดงความคิดเห็น การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม การปฏิบัติตามข้อบังคับและกติกาต่างๆ ที่กำหนดขึ้นในชั้นเรียน รวมถึงคุณธรรมด้านต่างๆ ได้แก่ ความรับผิดชอบตรงต่อเวลา

กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545, น. 19) อธิบายพฤติกรรมการเรียน หมายถึงการปฏิบัติตัว ของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างเหมาะสม ได้แก่ การแบ่งเวลาในการ เรียน การฟัง การอ่าน การสรุปย่อเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียนและการเตรียมตัว สอบ

สำหรับภูวดล แก้วมณี (2551, น. 4) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการตั้งใจเรียน หมายถึง การที่นักเรียนแสดง ความสนใจ เอาใจใส่ในการเรียนการสอน ตัวครู และ อุปกรณ์ การสอนที่ครูใช้ รวมทั้งติดตามการเรียนการสอน โดยการตอบคำถามเกี่ยวกับการเรียน ทำงานและร่วม กิจกรรม ต่างๆ ที่ครูกำหนด พฤติกรรมการตั้งใจเรียนนอกจากประกอบไปด้วยพฤติกรรมการสนใจ เรียนในระหว่างการเรียนการสอนแล้ว ยังรวมถึงการเอาใจใส่ และมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรม การเรียนการสอนที่ผู้สอนมอบหมายในเวลาอิสระอีกด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้สรุปความหมายของพฤติกรรมการตั้งใจเรียน ว่าหมายถึง พฤติกรรมที่ แสดงถึงความสนใจ และเอาใจใส่ต่อการเรียน ประกอบด้วยการเรียน และเลิกเรียนตรงเวลา ตั้งใจ ฟัง ขณะที่อาจารย์สอน มีสมาธิ มีการตั้งคำถาม ตอบคำถาม และ กล้าแสดงความคิดเห็น มีความ กระตือรือร้นและให้ความร่วมมือในขณะที่มีการเรียนการสอน ไม่พูดคุยขณะที่มีการเรียนการสอน หรือไม่ส่งเสียงรบกวนกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งการบ้านหรือส่งรายงานภายในระยะเวลาที่ กำหนด มีการทบทวนบทเรียน วางแผนการเรียน ให้คุณค่าหรือความสำคัญต่อการเรียน มีความ อ ยาก ร ู้ ย อ ก เ ห็น มีความเพียรพยายาม และมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

2.4.2 ลักษณะของพฤติกรรมการตั้งใจเรียน

ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์ (2534, น. 19-29) ได้จำแนกพฤติกรรมการตั้งใจเรียน ออกเป็น พฤติกรรมการตั้งใจเรียนในเวลาที่ครูสอน และในเวลาที่ยังไม่ครบหมายงานให้ทำ ดังนี้

1. พฤติกรรมตั้งใจเรียนขณะครูสอน

1.1 แสดงความสนใจในการเรียน โดยมองครู และอุปกรณ์การเรียนการสอนใน ขณะที่ครูสอนและอธิบาย ไม่พูดคุยขณะเรียน ไม่ส่งเสียงรบกวนขณะครูสอน

1.2 เอาใจใส่ต่อการสอน โดยถามเมื่อมีปัญหาสงสัยในเรื่องที่เรียน ตอบคำถามครู เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน

2. พฤติกรรมตั้งใจเรียนขณะที่ครูมอบหมายงานให้ทำและร่วมกิจกรรมที่ครูกำหนด โดย ทำแบบฝึกหัด ออกมาทำกิจกรรมหน้าชั้นเรียน มองเพื่อนขณะที่ครูให้เพื่อนออกมาทำกิจกรรม หน้าห้อง

ภูวดล แก้วมณี (2551, น. 4) ได้จำแนกลักษณะของพฤติกรรมการตั้งใจเรียนจำแนก ออกเป็น

1. พฤติกรรมตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน ได้แก่

1.1 เอาใจใส่การเรียน มองครูและอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ขณะอธิบาย

1.2 ตอบคำถามของครูที่เกี่ยวกับการเรียน

1.3 ไม่พูดคุยขณะที่ครูสอน

1.4 ไม่ส่งเสียงรบกวนในขณะที่ครูสอน

1.5 ไม่เอางานอื่นขึ้นมาทำในขณะที่ครูสอน

2. พฤติกรรมตั้งใจเรียนในขณะที่ครูให้งาน

2.1 ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายตามที่ครูสั่ง โดยไม่พูดคุยกับเพื่อนในขณะที่ทำงาน

2.2 ร่วมกิจกรรมตามที่ครูกำหนด

2.3 ส่งแบบฝึกหัดตรงต่อเวลา

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, น. 7) ได้แบ่งพฤติกรรมการเรียนออกเป็นการปฏิบัติ ตัวทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียน ขณะที่ครูกำลังสอนในชั้นเรียน ได้แก่ นำ อุปกรณ์การเรียนมาครบ เข้าชั้นเรียนตรงต่อเวลา ตั้งใจฟังครูสอน จดจำอธิบายของครูจากความ เข้าใจของนักเรียนเอง

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ได้แก่ การทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตรงต่อเวลาที่กำหนด ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย พยายามติดตามผลงานของตนที่ทำไปแล้วเพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่ทำบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าลักษณะของพฤติกรรมกระตุ้นใจเรียนเป็นพฤติกรรมทางด้านบวกของผู้เรียน ทั้งพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนและพฤติกรรมนอกห้องเรียน

2.4.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกระตุ้นใจเรียน

นักเรียนจะบรรลุจุดหมายในการเรียนที่คืบหน้าต้องมีวิธีการเรียนรู้ที่ถูกต้อง โดยวิธีการเรียนนั้นมีองค์ประกอบที่นักเรียนจะต้องให้ความสนใจ คือ การฝึกฝน การรู้ผลงาน การแบ่งบทเรียนออกเป็นตอนๆ การใช้ประสาทรับรู้ช่วยในการเรียน มีเครื่องล่อใจซึ่งหมายถึงสิ่งของหรือสถานการณ์ที่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้ทำกิจกรรมหรือแสดงพฤติกรรมเอาใจใส่ต่อการเรียน (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ, 2541, น. 12 ; อ้างอิงจาก อนเนกุล กริแสง, 2520, น. 43-50)

รุ่งทิภา จักรกร (2527, น. 21) ได้สรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนประกอบด้วย

1. ลักษณะของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจัดการสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับเชาวน์ปัญญาเจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต

2. ลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

2.1 บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของความสั้น-ยาว ของบทเรียนความยาก-ง่ายของบทเรียน จะมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้

2.2 สื่อประกอบการเรียน ได้แก่ สื่อการเรียนต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อประกอบของบทเรียนจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้เช่นกัน

3. วิธีการเรียนรู้ การเรียนรู้ของบุคคลอาจแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ

3.1 การเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 การเรียนรู้โดยมีครูสอน

4. แรงจูงใจในการเรียน จะเป็นสิ่งกระตุ้น หรือแรงผลักดัน ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ออกมา ความต้องการอยากรู้ อยากรู้พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียนมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียนครูผู้สอน ย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ

นอกจากนี้ Smith (1970, pp. 2-35) ได้เสนอแนะวิธีในการเรียนที่ดีขึ้นโดยการปรับปรุงด้านต่างๆ ดังนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่าหรือทบทวนเรื่องราวเดิมซ้ำ ๆ ได้หลายครั้งในช่วงเวลาที่จำกัด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหาจะต้องพยายามจำจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้ เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหา หรือข้อเท็จจริงเพื่อให้ผู้เรียนจำได้หรือทำให้เห็นได้ง่ายชัดเจน หรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ

3. การจดสรุปย่อ หรือการจดโน้ตส่วนที่สำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้

4. การทบทวนหลังจากที่ได้เรียนมาแล้ว จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องที่ได้เรียนมาโดยใช้ช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เพื่อคงความรอบรู้ในเรื่องนั้น ๆ ไว้

5. การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ไม่ได้ดีอาจเนื่องมาจากไม่รู้เรื่องนั้นจริง ๆ ซึ่งปรับปรุงได้โดยการศึกษาให้เข้าใจ

6. การใช้ห้องสมุด

ทิพาวดี เมฆะวรรณนะ (2529: 3-26) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนดังนี้
ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนตามที่ตนที่มุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตามก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนแล้ว

ขั้นที่ 2 มองวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็เริ่มต้นหาทางที่จะแก้ปัญหา ซึ่งระยะนี้เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่น ปรึกษากับครูหรือขอรับบริการจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหา โดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการด้วยกันคือ

1. สะสม (Gradualness) คือการเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิด ไม่ใช่หักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5-6 วัน

2. ทำซ้ำ (Repetition) การป้องกันการลืมด้วยการท่องและทำแบบฝึกหัดซ้ำ ๆ

3. ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเองชมเชยตนเองเพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน

4. เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความใส่ใจเรื่องทีอ่านตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ

5. เน้นการปฏิบัติ (Practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติด้วยเพื่อให้เกิดความชำนาญและจำได้แม่น

6. หาสิ่งเร้าใจ (Stimulus control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็นตัวกระตุ้นด้วย

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีในการเรียน อาจใช้วิธีการดังนี้

1. การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสมและเป็นตัวกระตุ้นให้บรรลุเป้าหมาย

2. เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีที่เหมาะสมกับตนเอง

3. เรียนจากตำราด้วยการอ่าน คิด สรุป และถามตนเอง

4. ฝึกการบันทึก เช่น การเขียนสรุปย่อ หรือบันทึกตามลำดับความสำคัญ เป็นต้น

5. ฝึกเทคนิคการอ่านอย่างรวดเร็ว เช่น อ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่านเฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าว ๆ หรืออ่านผ่านตา

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการตั้งใจเรียนนอกจากจะขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนแล้วปัจจัยทางด้านบทเรียน สื่อการเรียนการสอน วิธีสอน แรงจูงใจ และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมการตั้งใจเรียนได้

2.4.4 การวัดพฤติกรรมการตั้งใจเรียน

การวัดพฤติกรรมการตั้งใจเรียนสามารถวัดได้ด้วยการสังเกต (Observation) หรือเป็นแบบรายงานตนเอง (Self Report) ซึ่งจากการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นดังนี้

ภูวดล แก้วมณี (2551, น. 59-61) ได้วัดพฤติกรรมการตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการประเมินของอาจารย์ผู้สอน และจากการสังเกตของผู้วิจัยที่สอดคล้องกัน โดยจำแนกพฤติกรรมการตั้งใจเรียนขณะที่ครูสอน และพฤติกรรมการตั้งใจเรียนในขณะที่ครูให้ทำงาน การประเมินจะประเมินเป็นความถี่เป็นรายบุคคล โดยกำหนดให้

5	หมายถึง	พฤติกรรมที่ทำเป็นประจำ
4	หมายถึง	พฤติกรรมที่ทำบ่อย
3	หมายถึง	พฤติกรรมที่ทำเป็นบางครั้ง
2	หมายถึง	พฤติกรรมที่ทำน้อยครั้ง
1	หมายถึง	พฤติกรรมที่ทำนาน ๆ ครั้ง

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 68) ได้สรุปผลการประเมินคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโดยเครื่องมือมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่าโดยให้ครู และผู้ปกครองประเมินนักเรียนโดยใช้แบบสอบถามให้ผู้ประเมินใส่ตัวเลขในระดับที่ตรงกับการปฏิบัติ

ของผู้ถูกประเมินตามความเป็นจริง โดยได้แบ่งระดับการปฏิบัติเป็น 3 ระดับ คือ 1 หมายถึงปฏิบัติ น้อย 2 หมายถึงปฏิบัติเป็นบางครั้ง และ 3 หมายถึงปฏิบัติเป็นประจำ ทั้งนี้ให้ผู้ประเมินทำการ ประเมินซ้ำถึง 3 ครั้งแล้วคูณผลสรุปการประเมิน

ในการประเมินพฤติกรรมในการตั้งใจเรียนใช้แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบบวัดมี ลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ตั้งแต่มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัตนา สิงห์กุล (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการสอดแทรกกิจกรรมการฝึกทักษะการ คิดขั้นพื้นฐานในการสอนที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการสอนจำนวน 12 แผน วัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ก่อนและหลังการ ทดลองด้วย แบบทดสอบจำนวน 4 ฉบับ นำผลการทดลองมาเปรียบเทียบกันด้วยการทดสอบค่า t ผลการศึกษา พบว่า ภายหลังจากสอน คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เข้ารับ การทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นภาพร พรหมจันทร์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้เกมการศึกษาที่คัดสรรต่อ การคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า ผลการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาที่คัดสรรทำให้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยเพิ่มสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพฤติกรรมเกมการศึกษาที่คัดสรรมีพฤติกรรมกลุ่ม ด้านความสนใจในการร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 92.86 ด้านการร่วมกิจกรรมกับเพื่อน คิดเป็น ร้อยละ 85.71 และด้านการแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 78.57

สุมาลี หมวดยโส (2554, บทคัดย่อ) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่ ได้รับการจัดกิจกรรมกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นอกห้องเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กปฐมวัยที่ ได้รับการจัดกิจกรรมกระบวนการทางวิทยาศาสตร์มีระดับความสามารถในการคิดวิเคราะห์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 2) มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยหลังได้รับ การจัดกิจกรรมกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นอกห้องเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อน ได้รับการจัด กิจกรรมกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นอกห้องเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ประจักษ์ เอนกฤทธิมงคล (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนา ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปผลได้ดังนี้ 1) ผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กระดับ ปฐมวัยโดยใช้ ชุดกิจกรรมพบว่าภาพรวมจากการใช้แบบฝึกชุดกิจกรรมทั้ง 5 ชุด มีนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์ ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 80 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80และมีนักเรียน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อย

ละ 20 2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการคิดวิเคราะห์พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ พบว่า ภาพรวมจากแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ทั้ง 5 ชุด มี นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 100 3) ผลการศึกษา ประสิทธิภาพ ชุดกิจกรรมพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์พื้นฐาน ทางคณิตศาสตร์ของเด็ก ปฐมวัย พบว่าชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 คือ 83.20/100

Rosman (1966, pp.2126-B) ได้ศึกษาการคิดแบบวิเคราะห์ของนักเรียนชั้น ป.1 และ ป.2 พบว่า นักเรียนชั้น ป.2 คิดแบบวิเคราะห์มากกว่าชั้น ป.1 และยังพบต่อไปอีกว่า การคิดแบบ วิเคราะห์มีความสัมพันธ์ในทางลบกับแบบทดสอบวัดสติปัญญาของเวซเลอร์ (Wechsler Intelligence Scale for Children) ในฉบับเด็กภาพให้สมบูรณ์ (Picture Completion) การจัดเรียงรูป (Picture Arrangement) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบที่เกี่ยวกับด้าน ภาษา (Verbal test) นอกจากนี้การคิดแบบวิเคราะห์ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นตามอายุและความสัมพันธ์กับความ พร้อมการเรียนรู้ และแรงจูงใจอีกด้วย

Berghold (1999, pp.1054) ได้ศึกษารูปแบบการคิดเชิงวิเคราะห์และการใช้ความรู้ต่อ การเข้าใจเบื้องต้นของนักเรียนในมโนทัศน์จำกัด ในวิชาแคลคูลัสจากการสัมภาษณ์พบว่านักเรียน 10 คนมีการพัฒนาการคิดเชิงวิเคราะห์เพิ่มขึ้นในสถานการณ์ที่มีความยุ่งยากในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่สามารถอ่านผลของกราฟและตารางและคาดเดาความจำกัด นักเรียนเรียนรู้ว่าตารางและกราฟ ที่ไม่ชัดเจนอาจทำให้อ่านผลผิด และวิเคราะห์ยาก กราฟและตารางที่ปรากฏบนเครื่องคิดเลขจึงถูก กำหนดเป็นมาตรฐานนำมาเปรียบเทียบ โดยไม่มีการวิเคราะห์ การตระหนักในข้อจำกัดของเครื่อง คิดเลข ไม่นับกับการคาดเดาอย่างจำกัด นักเรียนไม่รู้วิธีการเปลี่ยนจากเกือบใช้ เป็น ใช้ในการ ตัดสินใจสถานการณ์อันจำกัด

ผลจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศในและต่างประเทศข้างต้น สรุปได้ ว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางการคิดวิเคราะห์ สามารถพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ สามารถ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำงานวิจัยข้างต้นมาสนับสนุน การศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดของมาร์ชา โนสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์พื้นฐานทางวิชาภาษาไทยของเด็กระดับปฐมวัยโดยใช้แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 220 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) นักเรียนจำนวน 30 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.2.1 แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono)

3.2.2 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono)

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

3.3.1 แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์เพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) สำหรับเด็กปฐมวัย

3.3.1.1 ศึกษาค้นคว้า เอกสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลและแนวทางในการรวบรวมเนื้อหา การทำแผนการเรียนรู้

3.3.1.2 รวบรวมเนื้อหา เพื่อจัดทำแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และสร้างแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์มาจากแนวคิดทฤษฎีการคิดวิเคราะห์ ดังนี้

- 1) การจำแนก
- 2) การจัดหมวดหมู่
- 3) การเชื่อมโยง
- 4) การสรุปความ
- 5) การประยุกต์

สร้างแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) จำนวน 15 เรื่อง แบ่งเป็น นิทาน เพลง และเรื่องเล่า อย่างละ 5 เรื่องเป็นแบบทดสอบปรนัย 2-4ตัวเลือก รวมทั้งการเชื่อมโยงและการจัดลำดับ

3.3.1.3 นำแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.1.4 นำแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลจำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence หรือ IOC) (Rovinelli and Hambleton, 1977pp. 49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์ได้จริง

คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์

เกณฑ์ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์

แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ มีค่า IOC เท่ากับ .67 – 1.00

3.3.1.5 ผู้วิจัยได้นำแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ๑ ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการทดลอง

3.3.2 แบบประเมินพฤติกรรมกรเรียนรู้มีขั้นตอนการจัดทำดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินพฤติกรรมกรเรียนรู้

3.3.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์และสาระการเรียนรู้แล้วนำไปสร้างเป็นแบบประเมินพฤติกรรมกรเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกัน โดยจะแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมกรเรียนรู้ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผล 3 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.103)

ระดับ 3 พฤติกรรมกรเรียนรู้ระดับดี

ระดับ 2 พฤติกรรมกรเรียนรู้ระดับพอใช้

ระดับ 1 พฤติกรรมกรเรียนรู้ระดับควรปรับปรุง

เกณฑ์ประเมินคุณภาพพฤติกรรมกรเรียนรู้มี ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.34 -3.00 หมายถึง พฤติกรรมกรเรียนรู้อยู่ในระดับดี

ค่าเฉลี่ย 1.67-2.33 หมายถึง พฤติกรรมกรเรียนรู้อยู่ในระดับพอใช้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.66 หมายถึงพฤติกรรมกรเรียนรู้ในระดับควรปรับปรุง

3.3.2.3 นำแบบประเมินพฤติกรรมกรเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.3.2.4 นำแบบประเมินพฤติกรรมกรเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence หรือ IOC)

(Rovinelli and Hambleton, 1977 pp. 49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

- คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง
 คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้จริง
 คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์
 เกณฑ์ค่า IOC มากกว่า 0.5 หมายความว่า ผ่านเกณฑ์ มีค่า IOC เท่ากับ 0.66 – 1.00
 3.3.2.5 ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ทดลอง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) เพื่อพัฒนาความสามารถ การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) สำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียน สาราสนันวิเทศสายไหม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

3.4.1 ชั้นเตรียม

ในคาบแรก สร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ ขั้นตอนและ รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนแก่เด็กปฐมวัย เรื่องการเรียนรู้การคิดและการคิดวิเคราะห์

3.4.2 ขั้นตอนดำเนินการ

3.4.2.1 การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยผู้วิจัย ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน จำนวน 15 คาบ ดังนี้

แผนการเรียนรู้ 1 นิทาน	จำนวน 5 เรื่อง	ใช้เวลา 5 คาบ
แผนการเรียนรู้ 2 เพลง	จำนวน 5 เพลง	ใช้เวลา 5 คาบ
แผนการเรียนรู้ 3 เรื่องเล่า	จำนวน 5 เรื่อง	ใช้เวลา 5 คาบ

ในแต่ละแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยประกอบด้วยเนื้อหาการเรียนรู้ตามข้อ 2.1 หลังจากเรียนครบแต่ละเรื่องแล้วได้ทำการทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนจำนวนทั้งหมด 15 เรื่องและเก็บคะแนน ในขณะที่นักเรียนเรียนรู้ครูผู้สอนจะประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของแต่ละแผนการเรียนรู้

3.4.3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยได้สุ่มสอบถามนักเรียนบางคนในแต่ละครั้งเกี่ยวกับการเรียนการคิดวิเคราะห์จาก บทเรียนที่เรียนรู้ในแต่ละเรื่อง

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 3.5.1 นำข้อมูลที่ได้จาก แบบทดสอบท้ายกิจกรรมแต่ละแผน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย
- 3.5.2 ประมวลผล แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5.3 อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

3.6.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงร้อยละ
N แทน จำนวนประชากร

3.7 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ

หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด (IOC: Index Of Item Objective Congruence) คำนวณค่า IOC ดังนี้ (Roveinelli and Hambleton, 1977, pp.49-60)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดยที่ IOC แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด
 $\sum R$ แทนผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

มีเกณฑ์พิจารณาให้คะแนน ดังนี้

ให้ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์
-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์

มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป คัดเลือกข้อสอบข้อนั้นไว้ใช้ได้ แต่ถ้าได้ค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรพิจารณาแก้ไขปรับปรุง หรือตัดทิ้ง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่องการพัฒนาการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนอายุระหว่าง 5 – 6 ปี จำนวน 30 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สรรพาสานวิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ 1) แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) 2) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono)

1. ความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono)

ตารางที่ 4.1. แสดงคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย
จำนวน 30 คน(ฟังนิทาน)

เลขที่	คะแนนจากการฟังนิทานจำนวน 5 ครั้งๆ ละ					รวม 25 คะแนน
	1	2	3	4	5	
1	5	5	5	5	5	25
2	5	5	5	5	5	25
3	5	5	5	5	5	25
4	5	5	5	5	5	25
5	5	5	5	5	5	25
6	5	4	5	4	5	23
7	5	5	5	5	4	24
8	4	4	4	5	5	22
9	5	5	5	5	5	25
10	5	5	4	4	5	23
11	5	5	5	5	5	25
12	5	5	5	5	5	25
13	5	5	4	5	4	23
14	5	4	4	3	5	21
15	5	5	5	5	5	25
16	5	5	4	5	5	24
17	5	5	5	5	5	25

ตารางที่ 4.1. (ต่อ)

เลขที่	คะแนนจากการฟังนิทานจำนวน 5 ครั้งๆ ละ					รวม 25 คะแนน
	5 คะแนน					
	1	2	3	4	5	
18	5	5	5	5	5	25
19	5	5	4	4	5	23
20	5	5	5	5	5	25
21	5	5	5	5	5	25
22	5	5	5	5	5	25
23	4	5	4	4	4	21
24	5	5	5	5	5	25
25	5	5	5	5	5	25
26	4	5	5	4	5	23
27	5	5	5	5	5	25
28	5	5	5	5	5	25
29	5	5	5	5	5	25
30	5	5	5	5	5	25

ตารางที่ 4.2 แสดงคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์หิวชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน(ฟังเพลง)

เลขที่	คะแนนจากการฟังเพลงจำนวน 5 ครั้งๆละ					รวม 25 คะแนน
	1	2	3	4	5	
1	5	5	5	5	5	25
2	4	4	5	4	5	22
3	5	5	5	5	5	25
4	4	4	5	5	4	22
5	5	5	5	5	5	25
6	5	5	4	4	5	23
7	4	4	5	5	4	22
8	5	5	4	5	4	23
9	4	4	5	4	5	22
10	5	5	4	5	5	24
11	5	5	5	5	5	25
12	5	5	5	5	5	25
13	5	5	4	5	4	23
14	5	5	4	5	5	24
15	5	5	5	5	5	25
16	5	5	5	5	5	25
17	4	5	5	5	5	24
18	5	5	5	5	5	25
19	5	5	4	5	5	24
20	5	5	5	5	5	25
21	4	4	4	5	5	22
22	5	5	5	5	5	25
23	5	5	4	4	5	23

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนจากการฟังเพลงจำนวน 5 ครั้งๆละ					รวม 25 คะแนน
	5 คะแนน					
	1	2	3	4	5	
24	4	4	5	5	5	23
25	5	5	5	5	5	25
26	5	5	4	4	5	23
27	5	5	5	5	5	25
28	5	5	5	5	5	25
29	4	4	5	4	5	22
30	5	5	5	5	5	25

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน(ฟังเรื่องเล่า)

เลขที่	คะแนนจากการฟังเรื่องเล่าจำนวน 5 ครั้งๆละ					รวม 25 คะแนน
	5 คะแนน					
	1	2	3	4	5	
1	5	5	5	5	5	25
2	4	5	5	4	5	23
3	5	5	5	5	5	25
4	4	5	5	4	4	22
5	5	5	5	5	5	25
6	4	5	5	4	4	22
7	5	5	5	5	5	25
8	4	5	5	4	4	22
9	4	5	4	5	5	23
10	5	4	4	5	5	23

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนจากการฟังเรื่องเล่าจำนวน 5 ครั้งๆละ					รวม 25 คะแนน
	5 คะแนน					
	1	2	3	4	5	
11	5	5	5	5	5	25
12	5	5	5	5	5	25
13	5	5	5	5	5	25
14	5	5	5	5	5	25
15	5	5	5	5	5	25
16	5	4	5	5	5	24
17	5	5	5	5	5	25
18	5	5	5	5	5	25
19	5	4	4	5	4	22
20	5	5	5	5	5	25
21	5	5	4	5	4	23
22	5	5	5	5	5	25
23	4	5	4	5	4	22
24	5	4	4	5	5	23
25	5	4	5	5	5	24
26	5	5	4	4	5	23
27	5	5	5	5	5	25
28	5	5	5	5	5	25
29	5	5	5	5	5	25
30	5	5	4	5	4	23

ตารางที่ 4.4 แสดงคะแนน/ร้อยละความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย
จำนวน 30 คน(ฟังนิทาน เพลง เรื่องเล่า)

เลขที่	คะแนนรวมจากการคิดวิเคราะห์แต่ละประเภท ๓๕			รวม 75 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ
	นิทาน	เพลง	เรื่องเล่า		
1	25	25	25	75	100.00
2	25	22	23	70	93.33
3	25	25	25	75	100.00
4	25	22	22	69	92.00
5	25	25	25	75	100.00
6	23	23	22	68	90.67
7	24	22	25	71	94.67
8	22	23	22	67	89.33
9	25	22	23	70	93.33
10	23	24	23	70	93.33
11	25	25	25	75	100.00
12	25	25	25	75	100.00
13	23	23	25	71	94.67
14	21	24	25	70	93.33
15	25	25	25	75	100.00
16	24	25	24	73	97.33
17	25	24	25	74	98.67
18	25	25	25	75	100.00
19	23	24	22	69	92.00
20	25	25	25	75	100.00
22	25	25	25	75	100.00
23	21	23	22	66	88.00

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนรวมจากการคิดวิเคราะห์แต่ละประเภท ๆ ละ 25			รวม 75 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ
	นิทาน	เพลง	เรื่องเล่า		
24	25	23	23	71	94.67
25	25	25	24	74	98.67
26	23	23	23	69	92.00
27	25	25	25	75	100.00
28	25	25	25	75	100.00
29	25	22	25	72	96.00
30	25	25	23	73	97.33

จากตารางที่ 4.4 แสดงคะแนน/ร้อยละความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน (ฟังนิทาน เพลง เรื่องเล่า) พบว่านักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ทุกคนคิดเป็นร้อยละ 100

2. ผลของการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโนวิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 4.5 แสดงคะแนน/ร้อยละการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโนวิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน

ครั้งที่	คะแนนการคิดวิเคราะห์ของมาร์ซาโนจำนวน 15 ครั้ง					รวม 150 คะแนน	คิดเป็น ร้อยละ
	การ จำแนก 30	การจัด หมวดหมู่ 30	การ เชื่อมโยง 30	การสรุป ความ 30	การ ประยุกต์ 30		
1	30	30	29	30	28	147	98.00
2	30	30	30	30	27	147	98.00
3	30	27	30	27	30	144	96.00
4	30	30	30	27	27	144	96.00
5	30	30	30	29	28	147	98.00
6	30	28	29	28	28	143	95.33
7	29	28	30	26	30	143	95.33
8	30	27	30	27	27	141	94.00
9	30	30	30	28	27	145	96.67
10	28	30	30	30	28	146	97.33
11	30	27	30	30	27	144	96.00
12	29	30	30	28	30	147	98.00
13	27	26	27	30	30	140	93.33
14	28	27	30	30	30	145	96.67
15	30	28	28	30	28	144	96.00
คะแนน เฉลี่ย	29.40	28.53	29.53	28.67	28.33		

จากตารางที่ 4.2 แสดงคะแนน/ร้อยละการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโนวิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน พบว่าคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือการเชื่อมโยง(คะแนนเฉลี่ย 29.53) การจำแนก(คะแนนเฉลี่ย 29.40)การสรุปความ (คะแนนเฉลี่ย 28.67)การจัดหมวดหมู่(คะแนนเฉลี่ย 28.53) การประยุกต์(คะแนนเฉลี่ย 28.33)ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน(Marzono)

ตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัยตามแนวคิดของมาร์ซาโน(Marzono) จำนวน 30 คน(ฟังนิทาน เพลง เรื่องเล่า)

เลขที่	คะแนนเฉลี่ยจากการคิดวิเคราะห์แต่ละประเภท			คะแนนเฉลี่ย 3 ประเภท	แปลผล
	นิทาน	เพลง	เรื่องเล่า		
1	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
2	2.50	2.20	2.38	2.36	ดี
3	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
4	2.50	2.20	2.25	2.32	พอใช้
5	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
6	2.30	2.30	2.25	2.28	พอใช้
7	2.40	2.20	2.50	2.37	ดี
8	2.20	2.30	2.25	2.25	พอใช้
9	2.50	2.20	2.38	2.36	ดี
10	2.30	2.40	2.25	2.32	พอใช้
11	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
12	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
13	2.30	2.30	2.50	2.37	ดี
14	2.10	2.40	2.50	2.33	พอใช้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนเฉลี่ยจากการคิดวิเคราะห์แต่ละประเภท			คะแนนเฉลี่ย 3 ประเภท	แปลผล
	นิทาน	เพลง	เรื่องเล่า		
15	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
16	2.40	2.50	2.38	2.43	ดี
17	2.50	2.40	2.50	2.47	ดี
18	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
19	2.30	2.40	2.13	2.28	พอใช้
20	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
21	2.50	2.20	2.25	2.32	พอใช้
22	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
23	2.10	2.30	2.25	2.22	พอใช้
24	2.50	2.30	2.25	2.35	ดี
25	2.50	2.50	2.38	2.46	ดี
26	2.30	2.30	2.25	2.28	พอใช้
27	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
28	2.50	2.50	2.50	2.50	ดี
29	2.50	2.20	2.50	2.40	ดี
30	2.50	2.50	2.25	2.42	ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.42	2.39	2.40	2.40	ดี

จากตารางที่ 4.3 แสดงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทย ของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คน(ฟังนิทาน เพลง เรื่องเล่า)พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดีจำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับพอใช้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ผลการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน

การฟังนิทาน

จากการสังเกต และการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและฝึกการสังเกต สนุกสนานกับการฟังนิทานและสนทนาโต้ตอบ ในเนื้อเรื่องนิทานแต่ละเรื่องได้ดี นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์เรื่องที่ฟังและ นักเรียนสามารถตอบคำถามและสนทนาในเนื้อเรื่องนิทานได้ นักเรียนมีสมาธิในการฟังนิทาน เมื่อครูชวนคุยเนื้อเรื่องนิทาน นักเรียนก็จะมีการโต้ตอบ มีความตื่นตัว และสนุกกับการฟังนิทานเรื่องนั้นๆ นิทานที่นำมาใช้นักเรียนไม่เคยได้ฟังมาก่อนจึงมีการซักถามหลังจากทำแบบทดสอบไปแล้ว บางคนก็คิดจินตนาการไปในหลายๆรูปแบบเช่น เรื่องเจ้าคนผู้มายักษ์ ต้องการตัวใหญ่เหมือนยักษ์เพื่อจะทำอะไรก็ได้ หรือเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ เด็กไม่ต้องการ โทกเพราะกลัวเป็นแบบพี่น้องคิโ เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรค : นักเรียนบางคนยังไม่ค่อยมีสมาธิในการฟังนิทานและตอบคำถาม ยังได้ไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข :ครูต้องใช้เทคนิคโดยการตั้งคำถามหรือใช้น้ำเสียงในการเล่าเรื่องให้น่าสนใจเพื่อให้นักเรียนรู้สึกตื่นตัวและอยากมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากขึ้น

การฟังและการคิดวิเคราะห์ที่ดีและจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้เข้าใจมากขึ้นนั้นครูควรอธิบายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องและเนื้อหาให้นักเรียนฟังอย่างละเอียดและระยะเวลาไม่นานเกินไป เนื่องจากเด็กปฐมวัยสมาธิค่อนข้างน้อยในการทำกิจกรรม

การฟังเพลง

จากการสังเกต และการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและฝึกการสังเกต สนุกสนานกับการฟังเพลงและสามารถร้องและเต้นประกอบท่าทางตามเสียงเพลงได้และพูดคุยโต้ตอบในเนื้อเพลงได้ดี ทำให้นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์เนื้อเพลง นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ นอกจากนั้นเด็กยังต้องการให้ครูสอนร้องเพลงที่นำมาใช้ทุกเพลงและอยากออกมาเต้น

ปัญหาและอุปสรรค : นักเรียนบางคนยังไม่ค่อยมีสมาธิในการฟังเพลงและตอบคำถาม ยังได้ไม่ถูกต้อง เช่นเดียวกับการฟังนิทาน

ครูควรอธิบายเกี่ยวกับการฟังเพลงที่มีขนาดเนื้อเรื่องยาวและซึ่งใช้ระยะเวลาไม่ควรนานเกินไปเนื่องจากเด็กปฐมวัยยังไม่คุ้นเคย

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : การฟังและการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเพลง ครูต้องเปิดเพลงให้นักเรียนร้องตามมีกิจกรรมเสริมระหว่างการฟังเพลง

การฟังเรื่องเล่า

จากการสังเกต และการจัดการเรียนการสอน พบว่า นักเรียนให้ความสนใจ และมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและฝึกการสังเกต สนุกสนานกับการฟังเรื่องเล่าและพูดคุยโต้ตอบเนื้อเรื่องได้ดี นักเรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์เรื่องเล่า นักเรียนสามารถตอบคำถามและสนทนาในเนื้อเรื่องได้ดี นักเรียนมีสมาธิในการฟังมากขึ้น นักเรียนจะสนใจถามเรื่องเล่าทุกเรื่องเพราะไม่เคยฟังมาก่อน และบางคนอยากเป็นเหมือนตัวละครในเรื่องเช่น ใก้โต้งตัวเล็กกับพระอาทิตย์ดวงใหญ่ เด็กๆสงสัยทำไมถึงมีพระอาทิตย์ 10 ดวง ครูอธิบายให้นักเรียนฟังและเรื่องขนมครกหน้าแคะ เด็กๆอยากแคะขนมครกบ้างอยากให้คุณสอนแคะขนมครกเพราะว่าสนุกดี เป็นต้น

ปัญหาและอุปสรรค : เกี่ยวกับเนื้อเรื่องและเนื้อหาให้นักเรียนฟังอย่างละเอียดและระยะเวลาไม่ควรนานเกินไป เนื่องจากเด็กปฐมวัยสมาธิค่อนข้างน้อยในการฟังและตอบคำถามยังได้ไม่ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข : การฟังและการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องเล่า ครูต้องครูควรใช้คำถามและให้นักเรียนตอบเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่องการพัฒนาการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย สรุปผลการศึกษาตามลำดับได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano)

สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยที่ใช้ชุดกิจกรรมการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) มีคะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
2. เด็กปฐมวัยที่เรียนวิชาภาษาไทยโดยการคิดวิเคราะห์ ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) มีพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับดี

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 ห้องเรียน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 1 ห้องเรียน 30 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและแบบทดสอบการคิดวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิดของ มาร์ซาโน (Marzono)
2. แบบประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) เพื่อพัฒนาความสามารถ การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยโดยใช้แนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono) สำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียน สารสาสน์วิเทศสายไหม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ขั้นเตรียม

ในคาบแรก สร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ ขั้นตอนและ รายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนแก่เด็กปฐมวัย เรื่องการเรียนรู้การคิดและการคิดวิเคราะห์

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยผู้วิจัย ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้จำนวน 3 แผน จำนวน 15 คาบ ดังนี้

แผนการเรียนรู้ 1 นิทาน	จำนวน 5 เรื่อง	ใช้เวลา 5 คาบ
แผนการเรียนรู้ 2 เพลง	จำนวน 5 เพลง	ใช้เวลา 5 คาบ
แผนการเรียนรู้ 3 เรื่องเล่า	จำนวน 5 เรื่อง	ใช้เวลา 5 คาบ

ในแต่ละแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยประกอบด้วยเนื้อหาการเรียนรู้ตามข้อ 2.1 หลังจากเรียนครบแต่ละเรื่องแล้วได้ทำการทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนจำนวนทั้งหมด 15 เรื่องและเก็บคะแนน ในขณะที่นักเรียนครูผู้สอนจะประเมินพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของแต่ละแผน

3. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยได้สุ่มสอบถามนักเรียนบางคนในแต่ละครั้งเกี่ยวกับการเรียนการคิดวิเคราะห์จาก บทเรียนที่เรียนรู้ในแต่ละเรื่อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จาก แบบทดสอบท้ายกิจกรรมแต่ละแผน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ประมวลผล แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล
3. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการศึกษา

ตอนที่ 1. ผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono) พบว่านักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดีจำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับพอใช้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30

5.2 อภิปรายผล

ตอนที่ 1. ผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzono) พบว่านักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจะเห็นได้ว่าหลังจากที่นักเรียนฟังนิทาน เพลงและเรื่องเล่า ส่วนใหญ่จะตอบคำถามได้และได้คะแนนค่อนข้างสูงเมื่อนำคะแนนทั้ง 3 กิจกรรมมารวมกันจึงทำให้คะแนนนักเรียนผ่านเกณฑ์ทุกคน ตามธรรมชาติการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาสอดคล้องกับทฤษฎีของเพียเจต์ (Piaget, 1972) โดยเฉพาะเรื่องการฟังซึ่ง วรรณิ โสมประยูร (2545 : 86) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะในสังคมของพวกเรา จะใช้ทักษะการฟังประมาณ ร้อยละ 50 ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุด และใช้เวลาในการพูด การอ่าน และการเขียนลดหลั่นลงมาตามลำดับและ Doff (1991, p.198) กล่าวถึงความสำคัญในการฟังที่มีผลต่อความสำเร็จในการสนทนาว่าในเรื่องการสื่อสารนั้น ผู้ฟังจะต้องเข้าใจก่อนว่า สิ่งที่ผู้พูดนั้นหมายความว่าอย่างไร ทำให้เป็นการพัฒนาการพูดของตนเองด้วย ดังนั้นนักเรียนจึงต้องฝึกทักษะการฟังให้มากๆ โดยเฉพาะในการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ จะต้องฟังจนสามารถเข้าใจได้ดีและสามารถพูดได้

สำหรับการคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยตามแนวคิดของมาร์ซาโน (Marzano) ของเด็กปฐมวัย จำนวน 30 คนพบว่า คะแนนความสามารถการคิดวิเคราะห์ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การเชื่อมโยง (คะแนนเฉลี่ย 29.53) การจำแนก (คะแนนเฉลี่ย 29.40) การสรุปความ (คะแนนเฉลี่ย 28.67) การจัดหมวดหมู่ (คะแนนเฉลี่ย 28.53) การประยุกต์ (คะแนนเฉลี่ย 28.33) ตามลำดับ

ดังที่กล่าวมาข้างต้น คะแนนแต่ละประเภทของการคิดวิเคราะห์ที่นักเรียนทำได้ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 28.33- 29.53 แสดงให้เห็นว่านักเรียนแต่ละคนมีพัฒนาการ และประสบความสำเร็จในการฟังไม่ว่าจะเป็นนิทาน เพลงและเรื่องเล่า ดังที่เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2549, น.24) และสุวิทย์ มูลคำ (2550, น.9) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการจำแนกแจกแจงองค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งและหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาเหตุผลที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ สุมาลี หมวดไชย (2554, น.25) กล่าวถึง การคิดวิเคราะห์ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิดเป็น เรียนรู้เป็น สามารถคาดคะเน ให้เหตุผล ตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้จากข้อมูลที่ได้รับการพิจารณาวิเคราะห์ว่า ข้อมูลใดเป็น ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นความจริงในบรรยากาศการเรียนรู้ที่มีความสุขและประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2551, น.59) การคิดวิเคราะห์ เป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ กิจกรรมต่าง ๆ มุ่งให้เด็กฝึกคิด ฝึกสังเกต ฝึกจดจำ และทดลองไปพร้อม ๆ กับขณะที่เด็กเล่นหรือปฏิบัติกิจกรรม และจะต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับวัยของเด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร พรหมจันทร์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้เกมการศึกษาที่คัดสรรต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า ผลการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาที่คัดสรรทำให้ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยเพิ่มสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประจักษ์ เอนกฤทธิ์มงคล (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์ พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ของเด็กปฐมวัย พบว่าผลการพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กระดับปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรมพบว่าภาพรวมจากการใช้แบบฝึกชุดกิจกรรมทั้ง 5 ชุด มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และมีนักเรียน ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับดีจำนวน 21 คิดเป็นร้อยละ 70 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ระดับพอใช้ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 30

ดั่งที่ ฮอลตัน (Halton. 1964 .pp.20-25; อ้างอิงในภูวคณ แก้วมณี. 2551 : 11) กล่าวถึงความตั้งใจเรียนว่าเป็นความจดจ่อของจิตใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทำให้บุคคลมีสมาธิ ซึ่งการเรียนวิชาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ไม่มีความตั้งใจและลาซาเครนทร์ (Lahaderne. 1968 : 320-324) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมการตั้งใจเรียนเป็นความสนใจและมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียน จดจ่อต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน มีพฤติกรรมสนใจฟังครูอธิบาย มองกระดาน มองอุปกรณ์ ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับบทเรียน เข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนที่ครูมอบหมายและให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในกิจกรรมการเรียน

การที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการคิดวิเคราะห์อาจเนื่องจากปัจจัยหลายอย่างเช่น ตัวครูผู้สอน อุปกรณ์หรือสื่อการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นต้น สำหรับการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้นิทาน เพลงและเรื่องเล่า ซึ่งเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์คัดเลือกเรื่องจากง่ายไปหายากจากรูปธรรมเป็นนามธรรมจากใกล้ตัวไปไกลตัวและบางเรื่องเป็นเรื่องที่ตื่นเต้น สนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและสร้างความสุขให้กับผู้เรียนตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ของออสซูเบล(David p. Ausubel 1963)สอดคล้องกับรุ่งทิวา จักรกร (2527 : 21) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนประกอบด้วย 1)ลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ความพร้อม ความต้องการที่จะเรียนรู้ ความสามารถในการรับรู้ อารมณ์ที่อยากจะเรียนรู้ ความสามารถในการจัดการสิ่งที่เรียนรู้แล้ว ระดับเขาวนปัญญาเจตคติต่อการเรียนรู้ และสุขภาพจิต 2) ลักษณะของสิ่งที่เรียนรู้ เช่น บทเรียน ได้แก่ เนื้อหาสาระหรือเรื่องราวที่จะเรียน โดยลักษณะของความสั้น-ยาว ของบทเรียนความยาก-ง่ายของบทเรียน จะมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ สื่อประกอบการเรียน ได้แก่ สื่อการเรียนต่างๆ ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น เช่น หนังสือ รูปภาพ แผนภูมิ สไลด์ ภาพยนตร์ และอื่นๆ โดยลักษณะความชัดเจน ความซับซ้อน และความเหมาะสมของสื่อประกอบของบทเรียนจะมีผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้ 3)วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้โดยมีครูสอน 4) แรงจูงใจในการเรียน จะเป็นสิ่งกระตุ้น หรือแรงผลักดัน ให้บุคคลแสดงพฤติกรรม ทางการเรียนรู้ออกมา ความต้องการอยากรู้ อยากรู้พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า มีความพึงพอใจที่จะเรียนมีเจตคติที่ดีต่อบทเรียนครูผู้สอน ย่อมก่อให้เกิดผลการเรียนที่น่าพอใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร พรหมจันทร์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้เกมการศึกษาที่คัดสรรต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมเกมการศึกษาที่คัดสรรมีพฤติกรรมกลุ่ม ด้านความสนใจในการร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 92.86 ด้านการร่วมกิจกรรมกับเพื่อน คิดเป็น ร้อยละ 85.71 และด้านการแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 78.57

5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย

5.3.1 การที่นักเรียนประสบความสำเร็จในการคิดวิเคราะห์อาจเนื่องจากปัจจัยหลายอย่างเช่น ตัวครูผู้สอน อุปกรณ์หรือสื่อการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนเป็นต้น สำหรับการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้นิทาน เพลงและเรื่องเล่า ซึ่งเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์คัดเลือกเรื่องจากง่ายไปหายากจากรูปธรรมเป็นนามธรรมจากใกล้ตัวไปไกลตัวและบางเรื่องเป็นเรื่องที่ตื่นเต้น สนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายและสร้างความสุขให้กับผู้เรียนตามแนวคิดของทฤษฎีการเรียนรู้ของออสซูเบล(David p. Ausubel, 1963)

5.3.2 นักเรียนมีความสามารถคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของมาร์ซาโนได้ ไม่ว่าจะเป็นนิทาน เพลงและเรื่องเล่า ซึ่งเป็นการปลูกฝังการคิดวิเคราะห์เบื้องต้น อาจนำไปสู่การคิดวิเคราะห์ที่ยากขึ้น และซับซ้อนแต่จะต้องเป็นการฝึกฝนที่ต่อเนื่องและสม่ำเสมอจะทำให้เด็กเรียนคิดวิเคราะห์เป็นและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ด้วย

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการคิดวิเคราะห์ ครูต้องให้คำแนะนำและอธิบาย รวมถึงสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และสร้างจุดสนใจให้นักเรียนก่อนที่จะเริ่มเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการอยากเรียนรู้และสนใจในกิจกรรมมากขึ้น กิจกรรมการเรียนรู้ในการคิดวิเคราะห์เป็นการสังเกตและเสริมทักษะการฟังในขณะที่ทำกิจกรรม ดังนั้นครูควรหาแนวทางและวิธีการกระตุ้นและดึงดูดให้นักเรียนสนใจในขณะที่ทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์และสร้างความสนุกสนานให้กับนักเรียนอยู่เสมอ

2. ครูจัดทำสื่อการสอนให้เหมาะกับชั้นเรียนและจำนวนนักเรียน

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนครูควรศึกษารายละเอียดของบทเรียนอย่างรอบคอบทั้งด้านข้อมูลเนื้อหา และการปฏิบัติทำทางต่างๆ เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้ถูกต้อง

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์วิชาภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ตามแนวคิดของมาร์ซาโน ในรายวิชาภาษาไทยและในรูปแบบอื่นๆและระดับชั้นอื่นๆ

2. ควรศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดและทฤษฎีอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องและเกิดทักษะในด้านอื่นๆของเด็กปฐมวัย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: อรุณสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การศึกษาความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาไทย (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- กฤษณา ดามาพงศ์. (2555). ผลการจัดกิจกรรมประกอบอาหารที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส (3 พระครูอนุสรณ์) จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาการจกการการปฐมวัยการศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- กัญญา สิทธิสุขเศรษฐ์. (2548). ผลการใช้กิจกรรมการตั้งคำถามที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กิ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการจัดการศึกษา สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กุลยา ดันติผลาชีวะ. (2545). การพัฒนาทักษะการสังเกตของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมแบบฝึกทักษะผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2542). การคิดเชิงมโนทัศน์. กรุงเทพฯ: ชัคเชส มีเดีย.
- นัตรมงคล สวนกัน. (2555). พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย โดยการจัดประสบการณ์ด้วยเกมการศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เฉลียว บุษเนียร. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน พฤติกรรมการสอนพื้นฐาน 5 เขตการศึกษา 8 (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาติ แจ่มนุช. (2545). สอนอย่างไรให้คิดเป็น. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่เสียงเชียง.
- จิตร์รัตน์ อดาวลัย. (2542). การใช้ภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี*. กรุงเทพฯ: ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- ทิพาวดี เมฆะวรรณนะ. (2529). *เรียนให้เก่งในมหาวิทยาลัย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: ไอ เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
- ทิสนา เขมมณีและคณะ. (2544). *วิทยาการด้านการคิด*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- นภาพร พรหมจันทร์. (2550). *ผลการใช้เกมการศึกษาที่คัดสรรต่อการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2546). *การพัฒนาเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประจักษ์ เอนกฤทธิมงคล. (2560). *การพัฒนาความสามารถการคิดวิเคราะห์พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็ก ระดับปฐมวัยโดยใช้ชุดกิจกรรม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). *การพัฒนาการคิด (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคโนโลยีพรินต์ติ้ง
- ปรียาawat น้อยคล้าย. (2553). *ทักษะในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมการศึกษาประกอบภาพ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรณี ช. เจนจิต. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: คอมแพคพรินท์.
- ภูวดล แก้วมณี. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เขตวัฒนา จังหวัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา สิงห์กุล. (2550). *ผลการสอดแทรกกิจกรรมการฝึกทักษะการคิดขั้นพื้นฐานในการสอนที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท)*. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุ่งทิวา จักรกร. (2527). *วิธีการสอนทั่วไป*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ

- วิโรจน์ นาคชาติ. (2542). *ข้อบกพร่องของภาษาและการอย่างเหตุผลจากประสบการณ์ในการใช้เหตุผล: Reasoning*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริลักษณ์ รักษาทรัพย์. (2534). *การเปรียบเทียบผลของการใช้หลักพีระมิดกับการเสริมแรงทางสังคม ที่มีต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปราชินบุรี: โรงเรียนรักษาทรัพย์พิทยากร.
- สมโภชน์ พนาवास. (2542). *การสอดแทรกภาษาอังกฤษในรายวิชาที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ. วารสารวิชาการ*.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2550). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). *ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองการนิเทศภายใน. โรงเรียนประถมศึกษาอย่างเป็นระบบ*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร
- สุคนธ์ สินธพานนท์, วรรัตน์ วรรณเลิศลักษณ์ และพรณี สินธพานนท์. (2555). *พัฒนาทักษะการคิดตามแนวปฏิรูป การศึกษา*. กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิคพรินดีง
- สุคนธ์ สินธพานนท์และคณะ. (2551). *การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุมาลี หมวดยไธสง. (2554). *ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมกระบวนการทางวิทยาศาสตร์นอกห้องเรียน (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวิทย์ มูลคำและคณะ. (2550). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการคิด*. กรุงเทพฯ: อี เค บุ๊คส์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ไสว พักขาว. (2546). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.
- อารมณ สุวรรณपाल. (2551). *เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย หน่วยที่ 7-11*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อารีย์ สุวรรณทัศน์. (2540). *การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สื่อการสอนจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน โพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- อารีย์ สุวรรณทัศน์. (2540). *การสร้างแบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สื่อการสอนจริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน โพรงมะเดื่อวิทยาคม จังหวัดนครปฐม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

เอนกกุล กวีแสง. (2520). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์.

ภาษาต่างประเทศ

Ausubel, D. P. (1963). *Education psychology: A cognitive view*. New York: Holt Rinehart and Winston.

Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristic and School Learning*. New York : Mc GrawHill Book Company.

Bloom, B.S. (1976). *Human Characteristic and School Learning*. New York : Mc GrawHill Book Company.

Bloom, B. A. (1956). *Taxonomy of Education Objective Handbook I : Cognitive Domain*. New York : David Mc Kay Company.

Bloom, B. S. & et al. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives Handbook I:Cognitive Domain* (17th ed). New York: David Mackay.

Bloom, B. S. & et al. (1956). *Taxonomy of Educational Objectives Handbook I:Cognitive Domain* (17th ed). New York: David Mackay.

Bruner. (1966). *Toward a Theory of Instruction*. Harward University Press. United States of America.

Dewey, John. (1959). *Experience and Education*. New York : Macmillan Publishing Company.

Doff, A. (1991). *Teaching English: A Training Course for Teacher*. Great Britain: Cambridge University Press. Finocchiaro, M. and Brumfit,

Good, C.V. 1973. *Dictionary of Education*. New York : McGraw-hill Book.

Krashen, S. D. & Terrell, T. D. (1983). *The Natural Approach: Language Acquisition in the Classroom*. Oxford: Pergamon Press

Lahaderne, H. M. (1968). *Attitudinal and intellectual correlates of attention: A study of four sixth-grade classrooms*. Journal of Educational Psychology, 59, 320- 324.

Marzano, R. J. (2001). *Designing a new taxonomy of educational objectives*. Thousand Oaks, California : Corwin Press.

Marzano, R. J. (2001). *Designing a new taxonomy of educational objectives*. Thousand Oaks, California : Corwin Press.

- Piaget, J. (1963) *The origins of intelligence in children*. New York: W.W. Norton & Company, Inc.
- Piaget, J. (1986). *The construction of reality in the child*. N.Y.: Ballantine Books.
- Piaget, S. (1962). *The language and thoughts of the child*. Trans. M. Gabain. Cleveland, OH: Meridian.
- Piaget, J. 1972. *Epistemology of Interdisciplinary Relationships*. Paris : Organization for Economic Cooperation and Development.
- Piaget.(1969). *Biology and knowledge*. Chicago: University of Chicago Press.
- Rosman, B. L. (1966). Analytic Cognitive Style in Children. *Dissertation Abstract International*. 27, 2126-2131.
- Rubin, J. (1987). *Learner strategies: Theoretical assumptions, research history and typology*. In A.
- Smith, Samuel. (1970). *Best methods of study*. London: Barnes & Nobel , Inc, book.
- Widdowson, H. G. (1983) *Learning purpose and language use*. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นิทานเรื่อง เด็กเลี้ยงแกะ

ณ หมู่บ้านชายป่า มีเด็กเลี้ยงแกะคนหนึ่งชอบพูด โทกตกเป็นประจำ วันหนึ่งเกิด นึกสนุกอยากแกล้งชาวบ้านจึงร้องตะ โทกันว่า "ช่วยด้วยๆหมาป่ามันจะมากินแกะ แล้ว" ชาวบ้านต่างพากันมาช่วยพอเด็กเลี้ยงแกะเห็นชาวบ้านวิ่งหน้าตาตื่นก็หัวเราะ ด้วยความชอบใจ แล้วชอบเล่นสนุกแบบนี้อีกหลายครั้ง ชาวบ้านก็พากันวิ่งหน้าตาตื่นมาช่วยเขาทุกครั้ง และพบว่าพวกเขาถูกหลอกอีกเช่นเคย จนวันหนึ่งหมาป่าก็มา จริง ๆ คราวนี้เด็กเลี้ยงแกะตะ โทนให้คนมาช่วยสุดเสียง "ช่วยด้วย ๆ หมาป่ามันจะ มากินแกะแล้ว" แต่ครั้งนี้กลับไม่มีชาวบ้านออกมาช่วยเด็กเลี้ยงแกะอีกแล้ว เพราะ คิดว่าเขาคงจะ โทกตกอีก สุดท้ายเจ้าหมาป่าจึงกินแกะของเด็กเลี้ยงแกะไปทีละตัว ๆ จนหมด

แบบฝึกที่ 2

นิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ (ระยะเวลา 15 นาที)

2.1 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก

รูปภาพใดไม่ได้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน (ครูให้ความรู้ก่อนเล่าเรื่อง)

2.2 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยงเหตุการณ์

รูปภาพใดที่เชื่อมโยงเป็นองค์ประกอบในนิทานเรื่องเด็กเลี้ยงแกะ (ให้ลากเส้นเชื่อมโยง)

2.3 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ
รูปภาพใดแสดงลักษณะนิสัยไม่ดีของเด็ก

2.4 การวิเคราะห์เรื่องข้อสรุปของเนื้อเรื่อง
ภาพใดแสดงผลการ “ โทก ”

2.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์

ถ้านักเรียนเป็นเด็กเลี้ยงแกะจะเลือกคำตอบในข้อใด

ไม่พูดโกหก

พูดโกหกต่อไป

นิทานเรื่อง นกกระสา กับ หมาจิ้งจอก

วันหนึ่งหมาจิ้งจอกนี้ก็อยากจะแกลิ่งนกกระสา มันจึงเชิญนกกระสามา กินอาหารค่ำที่บ้าน อาหารที่มันเตรียมไว้รับแขกก็คือซूपที่ใส่ไว้ในจานก้นตื้น แต่ปากของนกกระสายาวกว่าปากของหมาจิ้งจอกมันจึงไม่สามารถกินได้ จึงต้องกลับบ้านไปด้วยความหิว หลายวันต่อมา นกกระสาจึงเชิญหมาจิ้งจอกมาที่บ้านบ้างมันเตรียมอาหารใส่คนโทไว้ หมาจิ้งจอกพยายามยื่นปากลงไปกินอาหารในคนโทแต่ก็ไม่ถึง นกกระสาจึงพูดขึ้นว่า "เจ้าจะมาว่าข้าไม่ได้นะ เพราะข้าทำแบบเดียวกับที่เจ้าเคยทำกับข้าเท่านั้นเอง" หมาจิ้งจอกจึงต้องกลับบ้านไปโดยที่ไม่ได้กินอะไรแม้แต่หน่อย

แบบฝึกที่ 1

นิทานเรื่องนกกกระสาจับหมาจิ้งจอก (ระยะเวลา 15 นาที)

1.1 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก

รูปภาพข้อใดเป็นสัตว์ประเภทเดียวกัน (ครูให้ความรู้ก่อนเล่าเรื่อง)

1.2 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

สัตว์ชนิดใดเป็นสัตว์ที่ดุร้าย

1.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องนิทาน

สัตว์ชนิดใดกินอาหารจากเหยือกได้

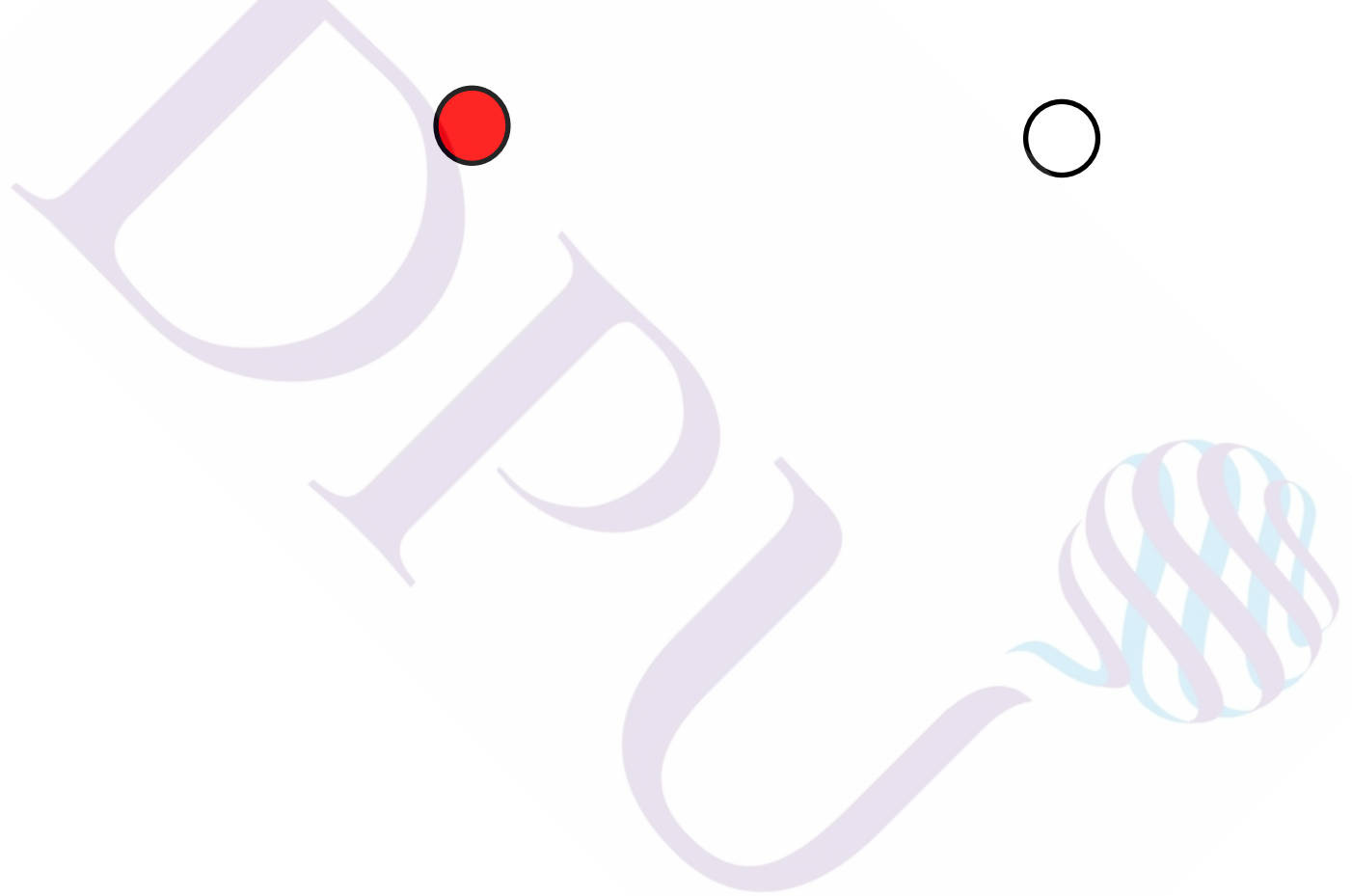

1.4 การวิเคราะห์เรื่องการสรุปเนื้อเรื่องนิทาน
สัตว์ชนิดใดกินอาหารจากอะไร (ลากเส้นเชื่อมโยง)

1.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์

สัตว์อะไร จะเลือกกินอาหารได้มาก

นิทานเรื่องลูกหมูสามตัว

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีลูกหมูสามตัวเป็นพี่น้องกันพวกมันออกเดินทางเพื่อจะหาที่สร้างบ้านคนละหลังและเดินทางมาถึงชายป่าแห่งหนึ่ง พวกมันตัดสินใจจะสร้างบ้านบริเวณนี้ใกล้ ๆ กัน และเดินทางไปตลาดเพื่อซื้อของสร้างบ้านพี่ใหญ่ซื้อฟางไปสร้างบ้านจะได้ไม่เหนียวและไม่หนักด้วยพี่รองซื้อเศษไม้ไปสร้างบ้านตอตะปูไม้ก็ทึบก็เสร็จแล้วน้องเล็กซื้ออิฐมาสร้างบ้าน พี่ใหญ่พี่รองเห็นหัวเราะและบอกว่าทำไมเจ้าโง่งอย่างนี้ กว่าจะแบกไป กว่าจะสร้างบ้านเสร็จก็ใช้เวลานานแต่ถ้าเราใช้อิฐสร้างบ้าน มันก็จะแข็งแรงและทนทานกว่านะพี่ใช้ฟางกับเศษไม้จะไม่ปลอดภัยนะพี่และทั้ง 3 พี่น้องก็แบกของกลับบ้าน พอถึงชายป่าต่างคนก็ต่างแยกย้ายมาสร้างบ้านของใครของมันลูกหมูตัวที่หนึ่งสร้างบ้านด้วยฟางใช้เวลาไม่นานนักก็เสร็จส่วนลูกหมูตัวที่สองสร้างบ้านด้วยเศษไม้ใช้เวลาไม่นานก็สร้างบ้านเสร็จและทั้งสองไปดูน้องเล็กสร้างบ้านซึ่งยังไม่เสร็จน้องเล็กต้องค่อย ๆ ก่ออิฐทีละก้อนทีละอันกว่าจะสร้างเสร็จก็อีกหลายวันเพราะอยาก ได้บ้านที่แข็งแรงและปลอดภัย น้องเล็กจึงไม่เชื่อพี่ ๆ ทั้งสอง ที่บอกให้เปลี่ยนมาใช้ฟางกับเศษ ไม้ลูกหมูทั้งสองจึงออกไปวิ่งเล่นว่ายน้ำส่วนน้องเล็กก็ตั้งหน้าตั้งตาสร้างบ้านจนเสร็จตอตะปูทั้งสามตัวก็เข้าอนบ้าน ใครบ้านมันจนกระทั่งคืนหนึ่งมีเจ้าหมาป่ามาซุ่มดูหวังจะมาจับลูกหมูทั้ง 3 ตัวมาเป็นอาหารและไปบ้านลูกหมูที่สร้างบ้านด้วยฟางก่อนพอมันมาถึงประตู มันก็พูดขึ้นว่า ...เจ้าลูกหมูน้อยออกมาให้ข้ากินดีกว่านะ ไม่งั้นไม่เปิดประตูให้แกหรอก ไปไปให้พ้นนะ ไม่เปิดไม่เป็นไร บ้านฟางแบบนี้ข้าเป่าก็พังแล้วแยะแล้ว บ้านฟางของฉันทิงหมดแล้วมาจะมาให้พี่หมาป่ากินดีกว่าเจ้าลูกหมูรีบวิ่งไปหาห้องรองที่สร้างบ้านด้วยเศษไม้และเจ้าหมาป่าก็มาเคาะที่ประตูแล้วบอกให้เปิดลูกหมูบอก ... ไม่มีทางข้าไม่ยอมเปิดประตูให้หมาป่าใจร้ายเด็ดขาด ... อ้อหรือ บ้านไม้ที่ไม่แข็งแรงแบบนี้แค่ข้ากระโดดกระแทกประตูสองที มันก็พังแล้วละเอาละนะ 1 2 3 แล้วเจ้าหมาป่าก็พังประตูเข้ามาได้เจ้าหมูทั้งสองรีบวิ่งไปบ้านอิฐของน้องเล็ก โดยที่มีเจ้าหมาป่าวิ่งมาติด ๆ และเล่าให้น้องเล็กฟังว่าบ้านทั้งสองหลังถูกหมาป่าพังไปแล้วเจ้าหมาป่าก็มาถึงบ้านน้องเล็ก และเคาะประตู แล้วพูดขึ้นว่า เปิดให้ข้าเข้าไปกินเดี๋ยวนี้นะ ไม่เปิดจะพังบ้านอีกหลังนะ น้องเล็กตะโกนบอก กลับไปเจ้าหมาป่าเจ้าไม่มีทางพังบ้านหลังนี้ได้หรอกเดี๋ยวจะเป่าให้บ้านพังไปเลย หมาป่ารวบรวมลมเป่าแต่บ้านก็ไม่ยอมพัง ได้ข้าจะกระโดดกระแทกให้บ้านพังไปเลย 1 2 3 โอ๊ย ใครก็ได้ช่วยหมาป่าด้วยเจ้าหมาป่ากระโดดกระแทกกับประตูบ้านอิฐอย่างแรงแต่ด้วยความที่เป็นบ้านแข็งแรงมาก มันจึงเจ็บจนเป็นลมสลบไปส่วนเจ้าหมูทั้งสามตัวต่างก็ปลอดภัยในบ้านอิฐของน้องเล็ก

แบบฝึกที่ 3

นิทานเรื่องลูกหมู 3 ตัว (ระยะเวลา 15 นาที)

3.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

บ้านหลังใดมีความแข็งแรงมากที่สุด

บ้านฟาง

บ้านไม้

บ้านอิฐ

3.2 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก

ลูกหมูตัวใดที่มีความขยันและอดทน

ลูกหมูตัวที่ 1

ลูกหมูตัวที่ 2

ลูกหมูตัวที่ 3

3.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยงเนื้อเรื่อง
สัตว์ชนิดใดที่กำลังไล่จับลูกหมูทั้งสามตัว

3.4 การวิเคราะห์เรื่องการสรุปเนื้อเรื่อง เรียงลำดับ 1/2/3

1

3

2

3.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
นักเรียนอยากเป็นลูกหมูตัวใด

สร้างบ้านจากอิฐ

สร้างบ้านจากฟาง

สร้างบ้านจากไม้

นิทานเรื่องแจ๊คผู้ขายยักษ์

มีหมู่บ้านน่ารักๆ แห่งหนึ่ง มีหญิงหม้ายคนหนึ่ง อาศัยอยู่ในกระท่อมกับลูกชายชื่อ แจ๊ควันหนึ่งนางเรียกลูกชายเข้ามาหา แล้วพูดว่า "ลูกจงเข้าไปในเมือง เอาแม่วัวของเราไปขายที่ตลาด เราจะได้เอาเงินมาซื้อเสื้อผ้า และอาหาร" แจ๊คเสียดายแม่วัวที่เคยเลี้ยง แต่ก็ต้องทำตามแม่สั่ง เพราะไม่มีเงินซื้ออาหาร ในขณะที่แจ๊คเดินจูงวัวเข้าไปในเมือง ระหว่างทางเขาพบชายแก่คนหนึ่ง ชายแก่คนนั้น มีเมล็ดถั่วหลากสีอยู่ในมือ ชายแก่ถามแจ๊คว่า "หนูจะจูงแม่วัวไปที่ไหน" แจ๊คก็บอกกับชายแก่ว่า "แม่ต้องการเงิน จึงต้องเอาแม่วัวตัวนี้เข้าไปขาย ที่ตลาดในเมือง" แจ๊คเห็นเมล็ดถั่วสวยๆ จึงถามแลกแม่วัว กับเมล็ดถั่วของชายแก่ เมื่อแลกกันเสร็จแล้ว ชายแก่บอกว่า "เมล็ดถั่วนี้ไม่ใช่เมล็ดถั่วธรรมดา แต่เป็นเมล็ดถั่ววิเศษ ที่ไม่มีใครเคยรู้จักมาก่อน" แล้วทั้งสองก็แยกทางกัน แจ๊คกลับมาถึงบ้าน รีบเอาถั่ววิเศษไปอวดแม่ พูดว่า "แม่จ๋า ดูถั่ววิเศษในถุงนี้สิ" แต่แม่ไม่ได้สนใจ กลับถามแจ๊คว่า "ขายแม่วัวได้ทำอะไร" แจ๊คตอบว่า "ลูกแลกแม่วัวกับถั่ววิเศษถุงนี้แหละ" แม่ทราบดังนั้น โกรธมาก หิบบางจากมือแจ๊ค ข้างออกไปทางหน้าต่าง พอรุ่งเช้า แจ๊คตื่นขึ้นมามองออกไปทางหน้าต่าง เขาแปลกใจมาก ที่เห็นต้นถั่วต้นใหญ่ ขึ้นอยู่ใกล้บ้านต้นถั่วยักษ์นี้ จะต้องเป็นต้นถั่วที่เกิดจากเมล็ดถั่ววิเศษ ที่แม่ของแจ๊คข้างออกไปทางหน้าต่าง อย่างแน่นอน ต้นถั่วยักษ์ต้นนี้ช่างสูงจริงๆ สูงจนมองไม่เห็นยอด แจ๊คปีนขึ้นไปจนสุดยอด ที่นั่นเขาพบปราสาทของยักษ์ตัวหนึ่ง แจ๊คเดินเข้าไปในปราสาท พบหญิงแก่คนดูแลปราสาทหญิงแก่เตือนแจ๊คด้วยความหวังดีว่า ให้รีบกลับไปโดยเร็ว ก่อนที่ยักษ์เจ้าของปราสาท จะกลับมาเห็น แล้วจับแจ๊คกินเป็นอาหาร แจ๊คตอบว่า "ปีนขึ้นมาเหนื่อยเหมือนกัน ขอหยุดพักสักประเดี๋ยวเถิด" หญิงแก่จึงให้แจ๊คหลบซ่อนอยู่ใต้โต๊ะ ฝ่ายยักษ์ใหญ่เจ้าของปราสาท เดินเข้ามาในปราสาท ทำงมูกฟุดฟิดๆ แล้วพูดว่า "ฉันได้กลิ่นมนุษย์" หญิงแก่จึงค้านว่า "ไม่ใช่หรอก ฉันขังหนูไว้ให้ท่านมือเย็นนี้ต่างหาก" เมื่อยักษ์กินอาหารเสร็จเรียบร้อย ก็สั่งให้หญิงแก่อุ้มแม่ไก่ทองมาไว้บนโต๊ะ "ออกไปเดี๋ยวนี้" ยักษ์ร้องลั่น ทันใดนั้น แม่ไก่ก็ออกไปท่องคำมาฟองหนึ่ง จากนั้นยักษ์ก็สั่งให้หญิงแก่นำถุงทองมาให้ ยักษ์เปิดปากถุงแล้วคว้าลง มีเหรียญทองร่วงออกมามากมาย เสร็จแล้วยักษ์ก็ให้หญิงแก่นำพิณทองมาให้อีก เมื่อวางพิณทองลงบนโต๊ะ พิณทองก็เริ่มบรรเลงอย่างไร้สาระ ยักษ์นั่งดูสมบัติอย่างอึ้งอัมมใจ ยักษ์ดื่มเหล้าจนหมดขวด และหลับไปในที่สุด "เร็วเข้าแจ๊ค รีบหนีเร็ว" หญิงแก่กระซิบ เอาของเหล่านี้ไปด้วย ของเหล่านี้เป็นสมบัติของพ่อเธอทั้งสิ้น ยักษ์ตัวนี้เป็นคนฆ่าพ่อของเธอตาย แล้วแย่งเอาสมบัติของพ่อเธอมา แจ๊คเก็บเอาเหรียญทองใส่ในถุงอุ้มแม่ไก่ และหิบบินทองขึ้นมาจากโต๊ะ รีบวิ่งออกไปจากปราสาทโดยเร็ว เสี่ยงพิณทำให้ยักษ์ตื่น เมื่อเห็นของบนโต๊ะหายไประหมด ยักษ์ก็ออกวิ่งตามแจ๊คไปในทันที

แจ๊ควิ่งตรงไปที่ต้นถั่ว รีบไต่ลงไปตามต้นถั่ว แจ๊คมีรูปร่างเล็กกว่า จึงปีนได้อย่างรวดเร็ว พอใกล้จะถึงพื้นดิน เขาตะโกนให้แม่ช่วย "แม่จ๋า ช่วยด้วย หิบบขวานให้ลูกที" แม่ของแจ๊คได้ยินก็รีบหิบบขวานส่งมาให้แจ๊ค แจ๊คได้ขวานก็ฟันฉับๆ ลงไปที่โคนต้นถั่ว ในที่สุดต้นถั่วก็ล้มฟาดกับพื้นดิน ยักษ์ตกลงจากต้นถั่ว หัวที่มดินตายสนิท และตั้งแต่นั้นมา แจ๊คกับแม่ของเขาก็อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

แบบฝึกที่ 4

นิทานเรื่องแจ๊คผู้ขายผัก (ระยะเวลา 15 นาที)

4.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

ต้นถั่วเปรียบกับอะไร (ลากเส้นเชื่อมโยง)

4.2 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยงเนื้อเรื่อง
ชายแก่นำอะไรแลกเปลี่ยนกับวัวของแจ๊ค

4.3 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก
แก้คชโมยอะไรลงมาจากปราสาทของยักษ์

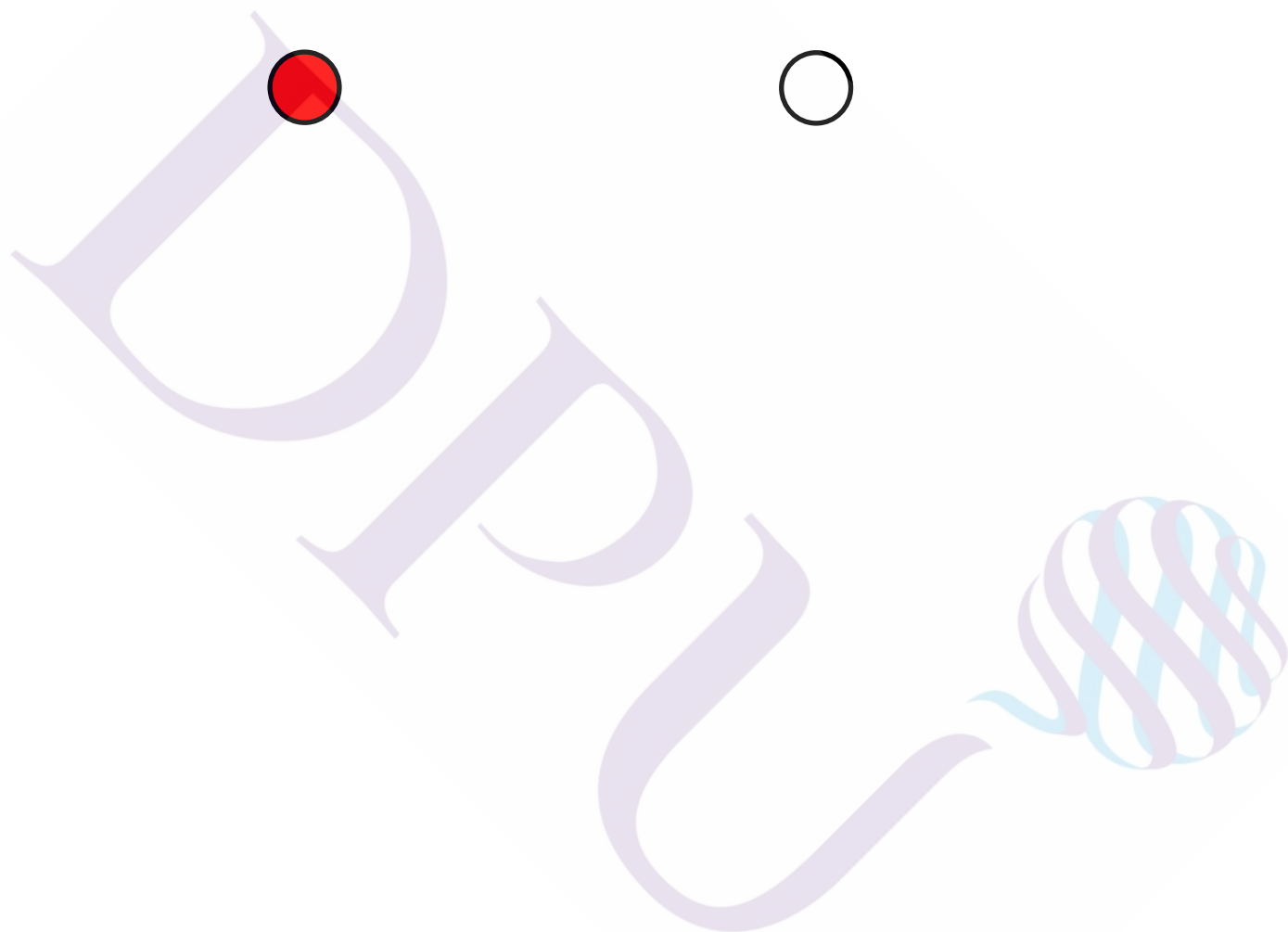
4.4 การวิเคราะห์เรื่องสรุปเนื้อเรื่อง
ภาพใดคือตอนจบ

4.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
ถ้านักเรียนเป็นแจ๊คจะเอาวัวไปทำอะไร

ขายเอาเงิน

แลกข้าวของ

นิทานเรื่องหนูน้อยหวมกแดง

กาลครั้งหนึ่ง มีเด็กหญิงตัวน้อยหน้าตาหน้าเอ็นดูเวลาเธอออกจากบ้าน เธอมักจะสวมหมวกสีแดงเสมอทุกคนจึงเรียกเธอว่า “หนูน้อยหวมกแดง” วันนี้คุณแม่ของหนูน้อยเตรียมอาหาร ขนมและผลไม้ตั้งใจว่าจะพาหนูน้อยหวมกแดงไปเยี่ยมคุณยายแต่คุณแม่รู้สึกไม่ค่อยสบาย จึงให้หนูน้อยหวมกแดงไปตามลำพัง “ลูกต้องรีบไปรีบกลับ...อย่าเถลไถลนะจ้ะ” คุณแม่บอกหนูน้อยหวมกแดงด้วยความเป็นห่วง หนูน้อยหวมกแดงได้ให้สัญญาคุณแม่แล้วเดินทางไปที่บ้านคุณยายด้วยความเบิกบาน ระหว่างทาง พี่เสือแสนสวยตัวหนึ่งบินมาทักทาย “สวัสดิ์จ๊ะ หนูน้อยหวมกแดง เธอกำลังจะไปไหนหรือจ๊ะ” หนูน้อยหวมกแดงตอบ “ฉันกำลังจะไปเยี่ยมคุณยายนะจ้ะ” “โอ้...ถ้าอย่างนั้นเธอควรเก็บดอกไม้สวยๆ ไปฝากคุณยายด้วยนะเดี๋ยวฉันจะพาเธอไปที่ทุ่งดอกไม้เมือง” พี่เสือเอ่ยชวน ก่อนบินนำหนูน้อยหวมกแดง ไปยังทุ่งดอกไม้ขณะที่หนูน้อยหวมกแดงเก็บดอกไม้อย่างเพลิดเพลินหมาป่าตัวหนึ่ง บังเอิญมาเห็นหนูน้อยหวมกแดง ก็น้ำลายไหลเพราะความหิวกระหาย เจ้าหมาป่าได้ฉกหนูน้อยหวมกแดงพร้อมกับเจ้ากระต่ายน้อยว่าจะเก็บดอกไม้ไปฝากคุณยาย จึงคิดแผนการอย่างหนึ่งขึ้นมาแล้วรีบวิ่งไปที่บ้านคุณยายทันที ไม่นานนักหมาป่าก็มาถึงบ้านคุณยายซึ่งในเวลานั้นคุณยายกำลังนั่งถักผ้าพันคออยู่ริมหน้าต่างคุณยายเหลือบไปเห็นหมาป่ากำลังวิ่งมาหลบ อยู่ข้างพุ่มไม้พอดีคุณยายจึงรีบวิ่งหนี ออกไปทางหลังบ้าน ได้ทันเวลาเมื่อเจ้าหมาป่าได้เข้ามาภายในบ้านของคุณยายแล้วมันก็พยายามคลมกลิ่นเพื่อตามหาคุณยายแต่หาเท่าไรก็หาไม่พบจึงได้ปลอมตัวเป็นคุณยายแล้วขึ้นไปนอนบนเตียง จากนั้นก็นำผ้าห่มมาคลุมตัวจนมิดหลังจากที่หนูน้อยหวมกแดงเก็บดอกไม้เสร็จแล้วก็วิ่งไปเล่นกับกระต่ายไปป่าไปไม้กับกระรอก...จนเวลาผ่านไป “อู๊ยยตายแล้ว...เราลืมไปเลยว่าต้องเอาของฝากไปให้คุณยาย” หนูน้อยหวมกแดงจึงรีบเดินไปที่บ้านคุณยายทันที เมื่อมาถึงบ้านคุณยาย หนูน้อยหวมกแดงก็ตะแคงเรียกคุณยาย “ก๊อๆ ๑ๆ คุณยายคะ หนูมาเยี่ยมคุณยายคะ คุณยายเปิดประตูให้หนูหน่อยจ๊ะ” เจ้าหมาป่าร้องตอบหนูน้อยว่า “เปิดประตูเข้ามาเลยจ๊ะหลานรัก” หนูน้อยหวมกแดงเดินเข้าไปในบ้าน แล้วจ้องมองหมาป่าที่กำลังนอนคลุมโปงก่อนที่จะถามว่า “ทำไมคุณยายต้องนอนคลุมโปงด้วยล่ะคะ” “แคร์กัყายไม่ค่อยสบายนะจ๊ะ” หนูน้อยหวมกแดงเดินเข้าไปใกล้อีกหน่อยแล้วถามว่า “ทำไมเสียงของคุณยายถึงได้แหบอย่างนี้ล่ะคะ” เจ้าหมาป่าจึงตอบว่า “ยายเจ็บคอ เสียงมันจึงแหบอย่างนี้ล่ะจ้ะ” หนูน้อยหวมกแดงจึงเดินเข้าไปใกล้อีกนิด แล้วถามว่า “แล้วทำไมปากของคุณยายถึงได้ยาวอย่างนี้ล่ะคะ” หมาป่าตอบว่า “ยายไอมากไป ปากจึงได้ยืดยาวแบบนี้ล่ะจ๊ะ” หนูน้อยหวมกแดงเดินใกล้เข้าไปจนเกือบจะชิดตัวหมาป่าแล้วถามต่อว่า “แล้วทำไมฟันของคุณยายถึงได้แหลมคมอย่างนี้ล่ะคะ” แต่คราวนี้หมาป่าได้สติดี้ออก แล้วกระโจนเข้าหาหนูน้อยหวมกแดงทันทีที่หนูน้อยหวมกแดงตกใจมากเธอร้องตะโกนเสียงดังพร้อมกับวิ่งหนีด้วยความหวาดกลัว “ช่วยด้วยคุณยายคะช่วยหนูด้วยๆ” เจ้าหมาป่าคำรามเสียงดัง แล้ววิ่งไล่จับหนูน้อยหวมกแดงขณะที่หมาป่ากำลังไล่ตะครุบหนูน้อยหวมกแดงคุณยายก็พานายพรานเข้ามาช่วยได้ทันเวลาพอดี “ปัง ปัง ปัง” นายพรานยิงไล่หมาป่า เสียงดังกึกก้องไปทั่วบริเวณหมาป่าตกใจกลัวรีบผล่ออกจากหนูน้อยหวมกแดงแล้วเผ่นหนีเข้าไปในป่าอย่างรวดเร็วหนูน้อยหวมกแดงโผล่ออกคุณยายด้วยความตกใจแล้วกล่าวขอบคุณยายกับนายพรานที่มาช่วยเธอไว้ คุณยายกล่าวว่า “โชคดีนะที่คุณยายมาทันเวลา ไม่อย่างนั้นหลานคงถูกหมาป่าจับกินไปแล้ว” หนูน้อยหวมกแดงจึงพูดด้วยความสำนึกคิดว่า “คงเป็นเพราะหนูไปเก็บดอกไม้ หมาป่าเห็นเข้าจึงมาดักรอที่บ้านของคุณยายถ้าหนูเชื่อฟังคำของคุณแม่ ก็คงไม่เกิดเหตุการณ์น่ากลัวอย่างนี้หรอกคะ” หนูน้อยหวมกแดงให้สัญญาว่า “ต่อไปนี่ เธอจะเป็นเด็กดีและไม่ทำตัวเหลวไหลอีก” “ดีแล้วล่ะจ๊ะ” คุณยายกล่าวชมจากนั้น คุณยายก็นำขนมและน้ำชามาเลี้ยงนายพรานเพื่อเป็นการขอบคุณเย็นวันนี้คุณยายและนายพรานได้พาหนูน้อยหวมกแดงไปส่งที่บ้าน...อย่างปลอดภัย

แบบฝึกที่ 5

นิทานเรื่องหนูน้อยหมวกแดง (ระยะเวลา 15 นาที)

5.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

ชุดสีอะไรที่หนูน้อยหมวกแดงชอบใส่

5.2 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยงเนื้อเรื่อง

แม่ให้หนูน้อยหมวกแดงเอาอาหารไปเยี่ยมใคร

5.3 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก

ในนิทานเรื่องนี้สัตว์ชนิดใดที่ดุร้ายและเจ้าเล่ห์ที่สุด

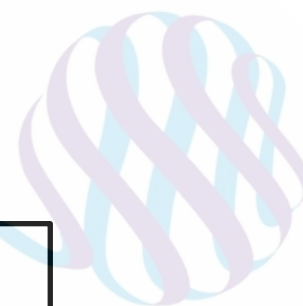
5.4 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์

ถ้านักเรียนเป็นหนูน้อยหิวแดง นักเรียนจะเชื่อฟังคุณแม่หรือไม่

เชื่อฟัง

ไม่เชื่อฟัง

5.5 การวิเคราะห์เรื่องการสรุปเนื้อเรื่อง

ใครที่มาช่วยหนูน้อยหมีแดงไม่ให้หมาป่าจับกินเป็นอาหาร

เพลงลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา

ลุงแมคโดนัลด์ ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ เป็นชานาก็ต้องมี
 ลูกไก่ อี ไอ อี ไอ โอ ไก่อ้อีกจึบจึบ ไก่อ้อีกจึบจึบ เดินไปเดินมาแล้วก็ร้องจึบจึบ ลุง
 แมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ
 เป็นชานามีหมาหลายตัว อี ไอ อี ไอ โอ ห่าเสียงบ๊อบบ๊อบ ห่าเสียงบ๊อบบ๊อบ มี
 ไครมาก็ห่าเสียงบ๊อบบ๊อบ ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ ลุงแมค
 โดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ มองมองคูมีหมูหลายตัว อี ไอ อี ไอ โอ ได้แต่
 ร้องอู๊ดอู๊ด ได้แต่ร้องอู๊ดอู๊ด กินกินกินแล้วก็ร้องอู๊ดอู๊ด ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี
 ไอ อี ไอ โอ ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ เป็นชานามีม้าไว้อี อี ไอ อี
 ไอ โอ ร้องฮี้ฮี้ แล้วก็ร้องฮี้ฮี้ ยืนยิงฟันแล้วก็ร้องฮี้ฮี้ ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ
 อี ไอ โอ ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ เป็นชานาก็ต้องเลี้ยงวัว อี ไอ อี
 ไอ โอ ส่งเสียงมอมมอ ส่งเสียงมอมมอ ยืนเอียงคอแล้วก็ร้องมอมมอ ลุงแมคโดนัลด์เป็น
 ชานา อี ไอ อี ไอ โอ ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ เป็นชานาก็ต้อง
 เลี้ยงเป็ด อี ไอ อี ไอ โอ เป็ดร้องก้าบก้าบ เป็ดร้องก้าบก้าบ เดินไปเดินมาแล้วก็ร้อง
 ก้าบก้าบ ลุงแมคโดนัลด์เป็นชานา อี ไอ อี ไอ โอ

แบบฝึกที่ 2

เพลงลุงแมคโดนัลด์เป็นชาวนา (ระยะเวลา 15 นาที)

2.1 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก

ลุงแมคโดนัลด์เป็นใคร

ชาวนา

ชาวบ้าน

2.2 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

สัตว์ที่ลุงแมคโดนัลด์เลี้ยงไว้ในฟาร์ม ข้อใดใช้เป็นอาหารได้

2.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยงเหตุการณ์
สัตว์ชนิดใดเป็นประเภทเดียวกัน

2.4 การวิเคราะห์เรื่องการสรุป
ลูกแมคโดนัลด์เลี้ยงสัตว์ไว้ในฟาร์มกี่ชนิด

5 ชนิด

6 ชนิด

2.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
ถ้านักเรียนจะเดินทางจะเลือกใช้สัตว์ชนิดใด

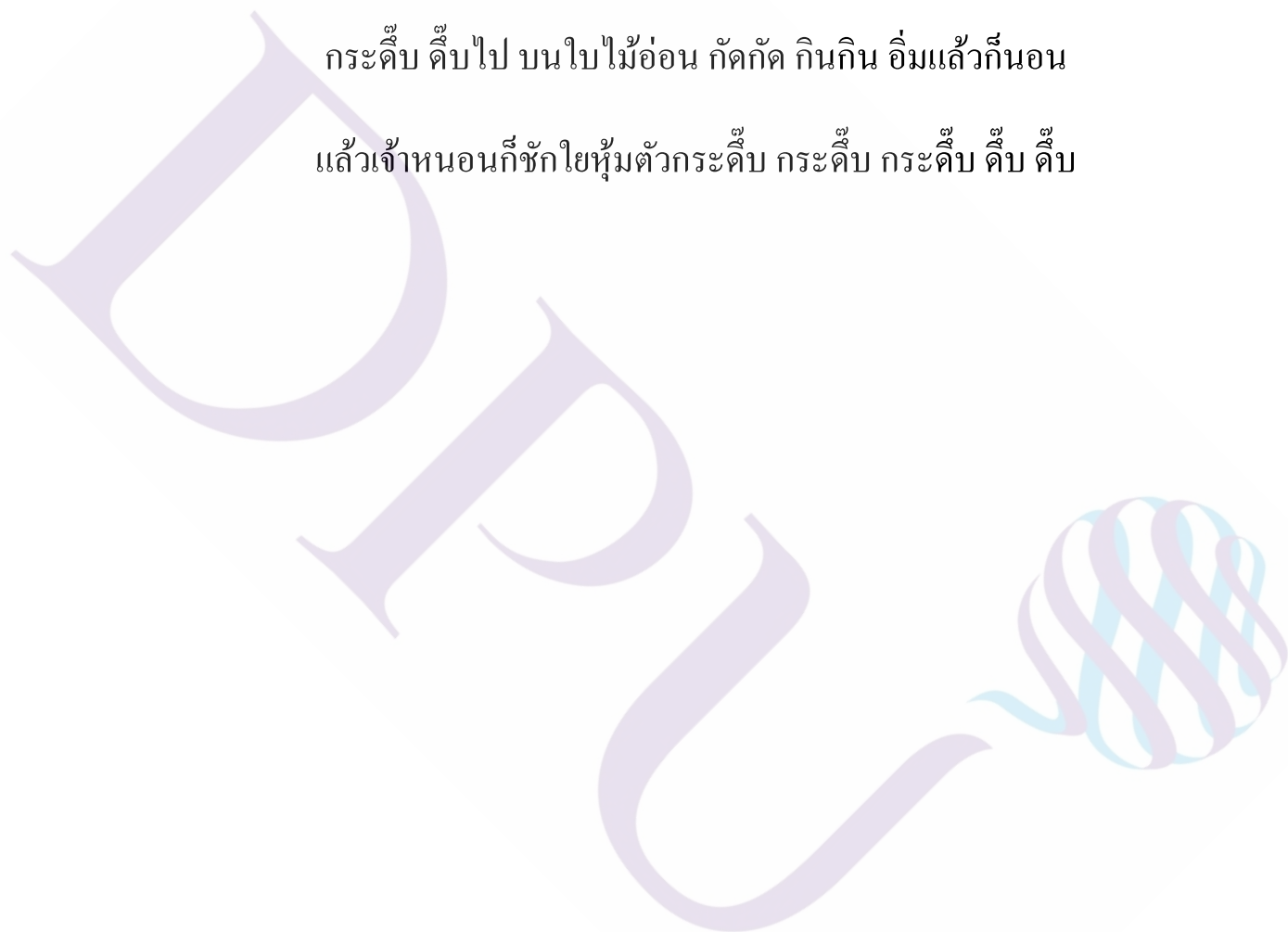
เพลงนอนตัวมเตี้ยม

ตัวมตัวม เตี้ยมเตี้ยม ออกมาจากไข่ เจ้านอนตัวใหญ่ลูกใครกันหนอ

กระดืบ กระดืบไป กระดืบ กระดืบไป กระดืบ กระดืบไป กระดืบ กระดืบไป

กระดืบ ดืบไป บนใบไม้อ่อน กัดกัด กินกิน อิ่มแล้วก็นอน

แล้วเจ้านอนก็ชักใยหุ้มตัวกระดืบ กระดืบ กระดืบ ดืบ ดืบ

แบบฝึกที่ 1

เพลงหนอนตัวมเต็ม (ระยะเวลา 15 นาที)

1.1 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก

หนอนเป็นสัตว์ประเภทใด

สัตว์ป่า

แมลง

สัตว์เลี้ยง

1.2 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

หนอนกินอะไรเป็นอาหาร

1.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยง

เรียงลำดับก่อน-หลังวัฏจักรการเกิดของผีเสื้อ

1

4

2

3

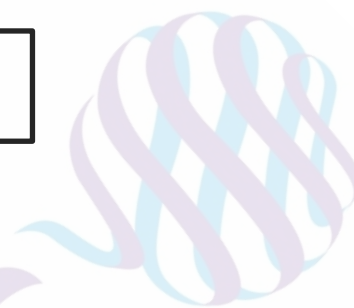
1.4 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์เนื้อเรื่อง

หนอนมีขามากมายเหมือนกับสิ่งใด

รถไฟ

รถบรรทุก

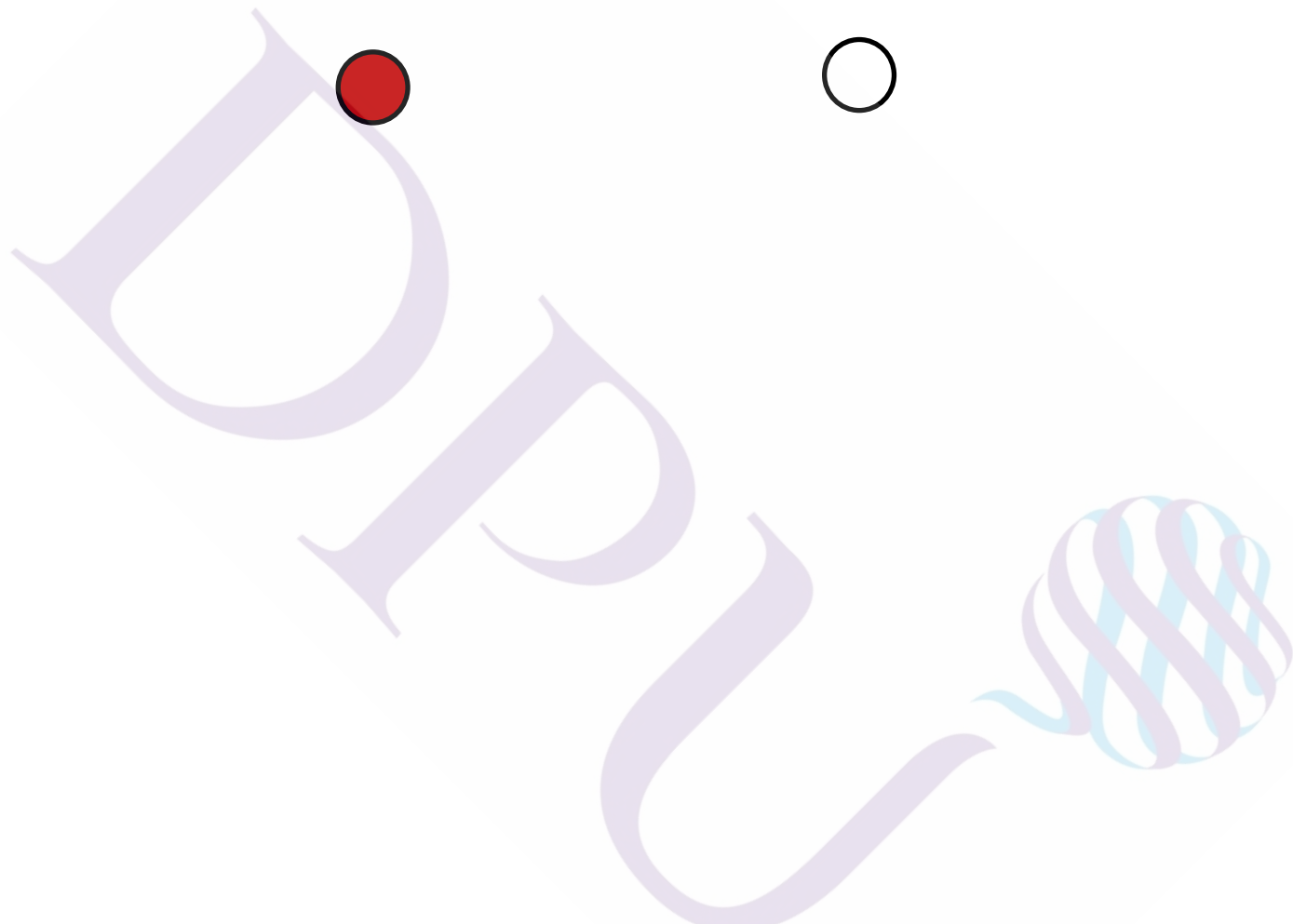

1.5 การวิเคราะห์เรื่องการสรุปเนื้อเรื่อง

นักเรียนคิดว่ามีสื่อมีประโยชน์กับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติหรือไม่

มี

ไม่มี

เพลงแมงมุมลาย

แมงมุมลายตัวนั้น

ฉันเห็นมันชมซานเหลือนทน

วันหนึ่งมันเปียกฝน ไหลลงจากบนหลังคา

พระอาทิตย์ส่องแสง น้ำแห้งเหือดไปลับตา

มันรีบไต่ขึ้นฟ้า หันหลังมาทำตาลูกวาว

แบบฝึกที่ 3

เพลงแมงมุมตาย (ระยะเวลา 15 นาที)

3.1 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก

แมงมุมในเนื้อเพลงนี้อาศัยอยู่บริเวณใด

3.2 การวิเคราะห์เรื่องการสรุปเนื้อเรื่อง

แมงมุมมีกี่ขา

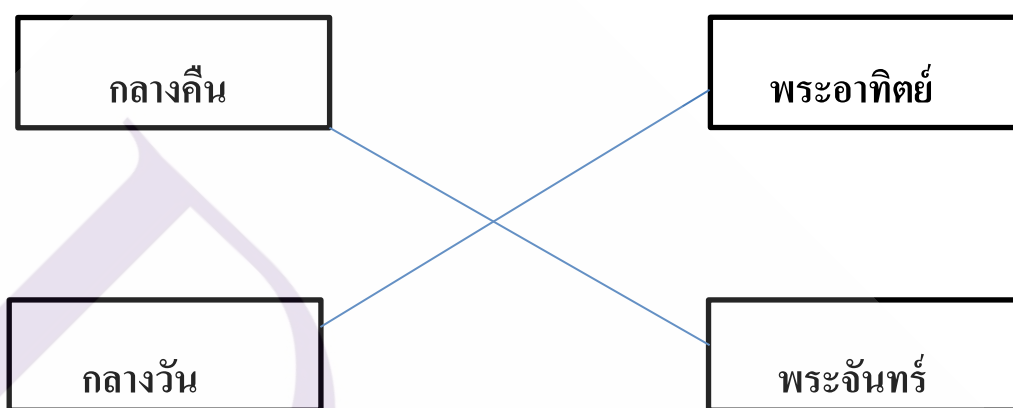
6 ขา

8 ขา

3.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยงเนื้อเรื่อง
อะไรที่ขึ้นตอนกลางวัน

3.4 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ
ใยแมงมุมมีลักษณะคล้ายกับสิ่งใด

มุ้ง

แห

3.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
ถ้านักเรียนพบใยแมงมุมในบ้านนักเรียนจะอย่างไร

ปล่อยไว้

กวาดทิ้ง

เพลงนกกาเหว่า

กาเหว่าเอ๋ย	ไข่วิวให้แม่กาพัก
แม่กาก็หลงรัก	คิดว่าลูกในอุทร
คาบเอาข้าวมาเพื่อ	ไปคาบเอาเหยื่อมาป้อน
ถนอมไว้ในรังนอน	ซ่อนเหยื่อมาให้กิน
ปีกเจ้ายังอ่อนคลอแคล	ท้อแท้จะสอนบิน
แม่กาพาไปกิน	ที่ปากน้ำพระคงคา
ดินเจ้าเหยียบสาหร่าย	ปากก็ใช้หาปลา
กินกุ้งแลกินกั้ง	กินหอยกระพั้งแมงดา
กินแล้วก็โผมา	จับที่ต้นหว้าโพธิ์ทอง
ยังมีนายพราน	เที่ยวเยี่ยมเยี่ยมมองมอง
ยกเอาปืนขึ้นส่อง	จ้องเอาแม่กาดำ
ตัวหนึ่งว่าจะต้ม	อีกตัวว่าจะยำ
กินนางแม่กาดำ	คำวันนี้คุณแม่่า

แบบฝึกที่ 4

เพลงนกกาเหว่า (ระยะเวลา 15 นาที)

4.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

ไข่ที่อยู่ในรังมีกี่ฟอง

4 ฟอง

5 ฟอง

4.2 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยง

ลากเส้นจับคู่สิ่งที่สัมพันธ์กัน

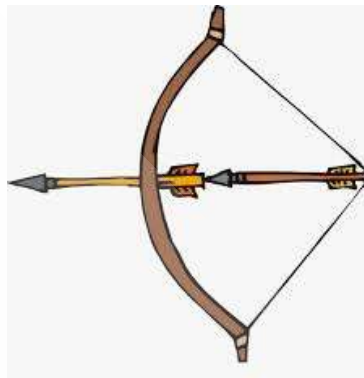

สีน้ำตาล

สีดำ

4.3 การวิเคราะห์เรื่องการสรุปเนื้อเรื่อง
นายพรานใช้อะไรทำร้ายแม่กา

4.4 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก
ใครเลี้ยงลูกนกทั้งหมด

4.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
ถ้านักเรียนเป็นลูกนกจะเลือกแม่แบบใด

แม่กกาเหว่า

แม่กา

เพลง : โฉ้ทะเลแสนงาม

โฉ้ทะเลแสนงาม

ฟ้าสีครามสดใส มองเห็นเรือใบ

เล่นอยู่ในทะเล หาดทรายงามเห็นปู

คูชิคูหมูปลา กุ้งหอยนานา อยู่ในท้องทะเล

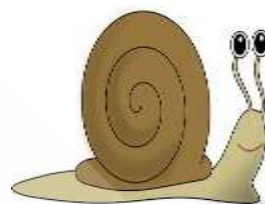

แบบฝึกที่ 5

เพลงไอ้ทะเลแสนงาม (ระยะเวลา 15 นาที)

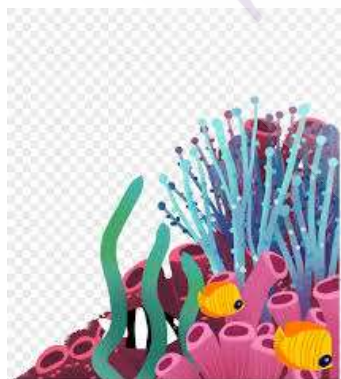
5.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

สัตว์ชนิดใดที่ไม่ได้อยู่ในทะเล

5.2 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยง

ลากเส้นจับคู่สิ่งที่สัมพันธ์กัน

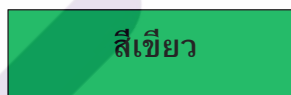
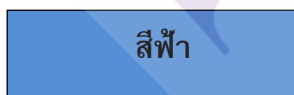
พืช

สัตว์

5.3 การวิเคราะห์เรื่องการสรุปเนื้อเรื่อง
ต้นไม้ชนิดใดที่อยู่ชายทะเล

5.4 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก
ท้องฟ้ากับน้ำทะเลมีสีอะไร

5.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
เรือที่นักเรียนสามารถนั่งในทะเลได้คือเรือชนิดใด

เรื่องเล่าเรื่องไก่โต้งตัวเล็กกับพระอาทิตย์ดวงใหญ่

แบบฝึกที่ 1

เรื่องเล่าเรื่องไก่ตั้งตัวเล็กกับพระอาทิตย์ดวงใหญ่ (ระยะเวลา 15 นาที)

1.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

ก่อนมีพระอาทิตย์ดวงเดียวเดิมมีพระอาทิตย์กี่ดวง

9 ดวง

10 ดวง

1.2 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยง

แสงของพระอาทิตย์ทำให้เกิดอะไรขึ้น

แห้ง

ดำ

1.3 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก
สัตว์ชนิดใดเป็นสัตว์ประเภทเดียวกัน

1.4 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
ถ้าไม่มีพระอาทิตย์โลกจะเป็นอย่างไร

มืดตลอด

หนาวตลอด

1.5 การวิเคราะห์เรื่องการสรุป
พระอาทิตย์ขึ้นเพราะสัตว์ชนิดใด

ไก่ขัน

ลิงตีระฆัง

เรื่องเล่าเรื่องขนมครกหน้าแคะ

แบบฝึกที่ 2

เรื่องเล่าเรื่องขนมครกหน้าแคะ (ระยะเวลา 15 นาที)

2.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ
การเล่นเป่าขลุ่ยเป็นการเล่นเหมือนซอได

2.2 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก
ขนมที่มีหลากหลายสีคือซอได

2.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยง
ขนมอะไรที่ทำจากถั่ว

2.4 การวิเคราะห์เรื่องการสรุป
ทำไมเด็กๆจึงเลือกทำขนมครก

ทำง่าย

ทำยาก

2.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
ถ้านักเรียนต้องการหารายได้พิเศษ นักเรียนจะเลือกทำอะไร

ขนม

อาหาร

เรื่องเล่าเรื่องครอบครัวหึ่งหึ่ง

แบบฝึกที่ 3

เรื่องเล่าเรื่องครอบครัวหึ่งหึ่ง (ระยะเวลา 15 นาที)

3.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

แม่ชอบอ่านนิทานให้ลูกๆ ฟัง พ่อชอบทำอะไร

พาลูก ๆ ไปเที่ยว

ทำอาหาร

3.2 การวิเคราะห์เรื่องการสรุป

ผิงน้อยไปเที่ยวทั้งหมดกี่วัน

6 วัน

7 วัน

3.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยง
ดอกไม้ต่อไปนี้คู่กับอะไร

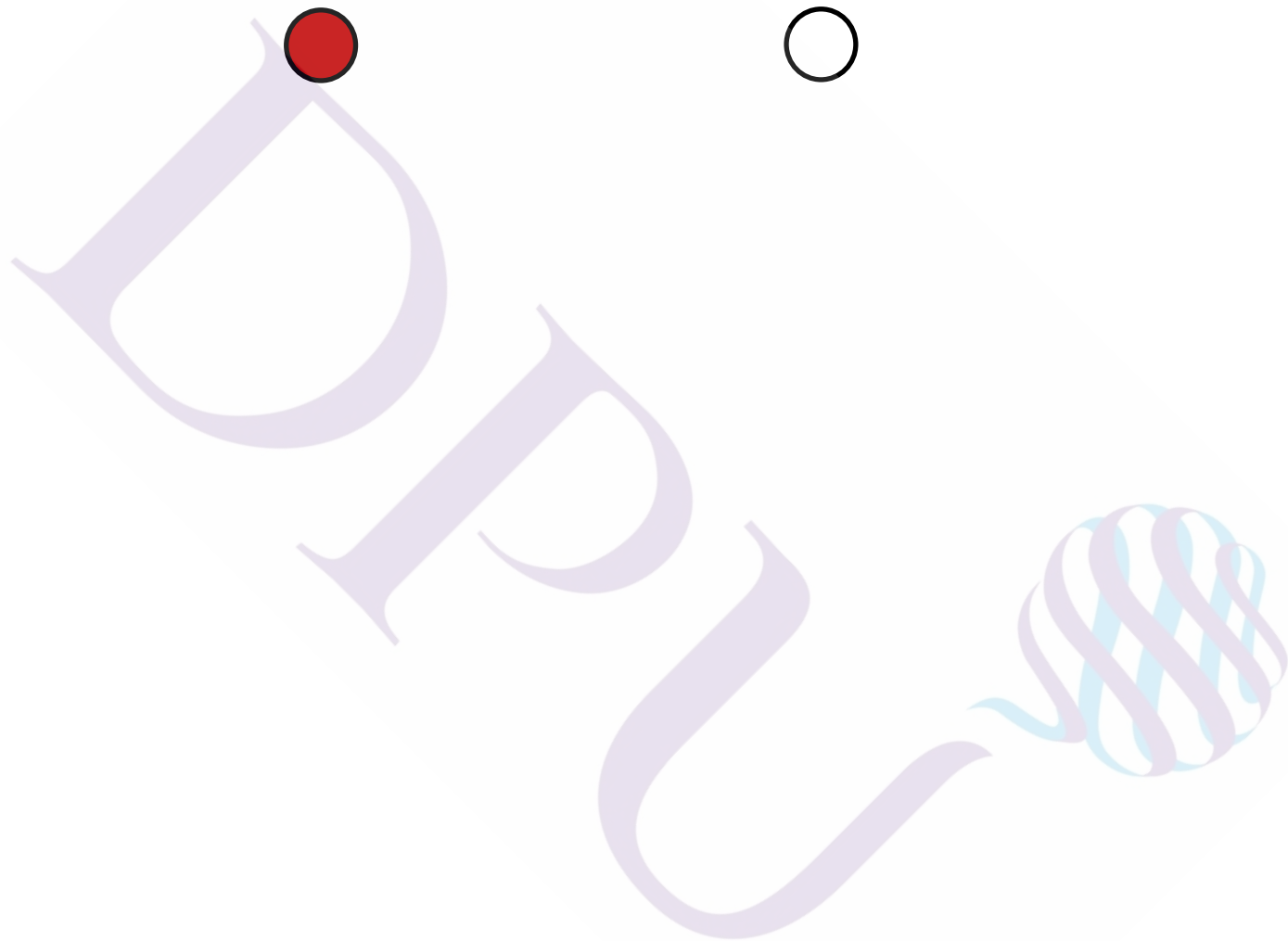
3.4 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก
การเล่นประเภทไหนที่ต้องแย่งที่นั่งกัน

3.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์ ครอบครัวที่มีความสุขเป็นอย่างไร

ทุกคนรักกัน

ทุกคนไม่รักกัน

เรื่องเล่าเรื่องเจ้าหมูหุหาย

แบบฝึกที่ 4

เรื่องเล่าเรื่องเจ้าหนูหุหุย (ระยะเวลา 15 นาที)

4.1 การวิเคราะห์เรื่องการสรุปความ
เมื่อเจ้าหนูแก๊งค์ใครแล้ว จะเกิดอะไรขึ้น

หุหุย

หางหุย

4.2 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก
หมู่ที่เกเรมีรูปร่างอย่างไร

พุงใหญ่

ตัวใหญ่

4.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยง
นกเอี้ยงคู่กับสัตว์อะไร

4.4 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ
หมาจิ้งจอกเป็นใคร

นางฟ้า

เทวดา

4.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์
ในเนื้อเรื่องนิทานถ้านักเรียนเป็นเด็กดี หูของนักเรียนจะเป็นอย่างไร

ไม่หาย

หายไป

เรื่องเล่าเรื่องฉันรักเมืองไทย

แบบฝึกที่ 5

เรื่องเล่าเรื่องฉันรักเมืองไทย (ระยะเวลา 15 นาที)

5.1 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ
ใครที่เมตตาปราณี

พระราชา

พระราชินี

5.2 การวิเคราะห์เรื่องการจำแนก
ประเทศไทยใช้ภาษาอะไรในการติดต่อสื่อสาร

ภาษาไทย

ภาษาอังกฤษ

5.3 การวิเคราะห์เรื่องการเชื่อมโยง

ใครเป็นผู้ป้องกันบ้านเมือง

5.4 การวิเคราะห์เรื่องการเปรียบเทียบ

ศาสนาที่คนไทยนับถือคือศาสนาใด

พุทธ

อิสลาม

คริสต์

5.5 การวิเคราะห์เรื่องการประยุกต์

เมื่อเกิดน้ำท่วมเราควรทำอย่างไร

สวดมนต์

บริจาคสิ่งของ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวนุชรินทร์ เหล่าผิง

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2557

คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.)

สาขา พัฒนาการเด็กและครอบครัว

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครูประจำชั้น โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม

กรุงเทพมหานคร

